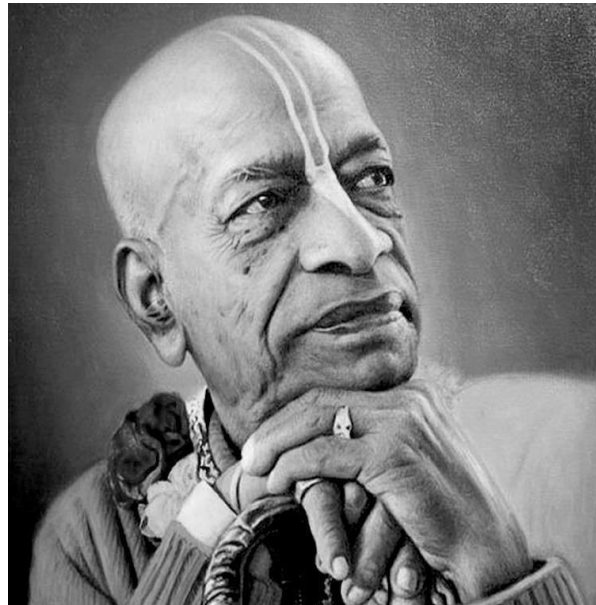

Ang Mga Inisasyon Pagkatapos ng Taong 1977

Isang Matibay na Dokumentaryo at Ebidensyang Naaayon sa Śāstra bilang
Pagsuporta sa Ṛtvik na Sistema ng mga Inisasyon na Itinaguyod ni
Śrīla Prabhupāda

Isang Sanaysay ng Saloobin Likha ng Sri Krishna Mandir

Bersyon 1.0

Inihahandog sa

Kanyang Banal na Pagpapala

A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Tagapagtatag-*Ācārya* ng International Society for Krishna Consciousness

Siya na may kabutihang loob na bumuo ng tahanan na kung saan ang buong mundo ay makakapanirahan nang buong kapayapaan

Paunang Salita

Sa oras ng pagsulat ng aklat na ito, ngayon ay taong 2016, 39 na taon makalipas ang pisikal na paglisan ni Srila Prabhupada mula sa ating makamundong paningin.

Noong huling 12 taon ng hayagang presensya ni Śrīla Prabhupāda, ang kilusang Hare Krishna, sa ilalim ng transendental niyang paggabay, ay nangibabaw at naipakalat nang malayo at malawak sa anim na kontinente ng mundo, habang pinipili ang lahat ng mapapalad na mga kaluluwa at inihahanda ang mga ito upang makamit ang sukdulang landas pabalik sa Panginoon.

Ang kadalisan ng kilusan ay hindi maitatangi. Hindi nangangahulugan na ang kilusan ay walang kinakaharap na mga isyu noong panahong iyon. Maraming mga pagkakamali sa lahat ng antas ang nagawa ng ilang mga debotong hindi sapat ang ekspiryensya, subalit sa espirituwal niyang husay, nagawang pamahalaan ni Srila Prabhupada ang pangkalahatan ng kilusan sa buong mundo nang buong pagtitiyaga at mahigpit niyang sinanay ang kanyang mga disipulo patungo sa pagiging perpekto.

Isa sa mga pangunahing pakiusap niya sa kanyang mga disipulo hanggang sa kahuli-hulihang bahagi ng kanyang hayagang pananatili ay, “**Ang pag-ibig ninyo sa akin ay maipakikita kung paano kayo makikipagtulungan sa bawat isa sa inyo kapag ako ay lumisan na.**”

“**Hinihiling ko na ang isa at bawat Sangay ay mapananatili ang kanilang pagkakakilanlan at makikipagtulungan na panatilihin ang Ācārya sa sentro. Sa ganitong prinsipyo, maaari tayong magbukas ng kahit ilan pang mga Sangay sa buong mundo.**”

— Liham ni Śrīla Prabhupāda’s kay Kīrtanānanda,
noong ika-11 ng Pebrero 1967, sa San Francisco, California, USA

Ang ibig sabihin ng panatilihin ang Tagapagtatag-*Ācārya*, Śrīla Prabhupāda, sa sentro ay panatilihin ang lahat ng tagubilin niya sa sentro. Sa pamamagitan lamang nito tayo makikibahagi na maisulong ang kilusan ng kamalayan kay Krsna (Krsna Consciousness Movement).

Ang nakaraang 39 na taon, bagaman, ay naging kasaysayan ng katakut-takot na mga pagkalas, pandaraya, kawalan ng tiwala, kawalan ng pag-asa, pag-aaway-away, pag-iinggitan at pati na karahasan.

Ito ay matalinong pamamaraan na makatarungang alamin ang pinagmulan at pairalin ang solusyon sa mga problemang ito. Katulad ng sinabi sa atin ni Śrīla Prabhupāda, “Walang panlabas na puwersa sa mundong ito na makapigil sa ating kilusan. Masisira lamang ito mula sa loob.” Lahat ng ito ay nagmula sa hindi pagsunod sa mga utos ni Śrīla Prabhupāda.

Ang mga tagubilin ni Srila Prabhupada ang nagsisilbing sinulid na magbubuklod sa magandang kwintas ng mga perlas ng ating kilusan. Kapag ang bawat isa sa mga ito ay hindi sinunod, ang sinulid ay mapipigtas at ang kwintas ay mawawala. Ito ang eksaktong nangyari lalong lalo na sa mga inisasyong naganap paglisan ni Śrīla Prabhupāda.

Ang saklaw ng aklat na ito ay:

1. Upang mapag-aralan ang huling mga tagubilin ni Śrīla Prabhupāda tungkol sa pamamaraan ng inisasyon na dapat sundin makalipas ng kanyang paglisan;
2. Upang mapagtibay ang katotohanan ng kanyang mga tagubilin na naayon sa *śāstra* at kasaysayan;

3. Upang maiharap ang pinagbatayang *śāstra* na magpapaliwanag ng pinagmulan ng lahat ng mga suliranin sa loob ng pangbuong mundong Kilusan ng Kaalaman kay Krishna (Kṛṣṇa consciousness movement), ang mga epekto ito at kung paano ito masosolusyunan.

Ang kabuuan ng aklat na ito ay nababase sa mga opisyal na dokumento ni Śrīla Prabhupāda at sinusupportahan ng mga sipi mula sa mga banal na kasulatan ng pagsasalin ni Śrīla Prabhupāda sa Bhagavad-gītā, Śrīmad Bhāgavatam at iba pang mga kauring literatura. Amin lamang tinangkang isulat ito sa layuning mapaglingkuran ang kanyang misyon at ang mga debotong nagsisisilbing totoo sa kanyang misyon.

“Ang pangunahing kalakaran ng lipunang pantao ay ang pagsasaisip sa Kataastaasang Diyos sa lahat ng oras, ang maging deboto Niya, ang sumamba sa Kataastaasang Panginoon, at ang yumukod sa Kanya. Ang *ācārya*, o ang awtorisadong kinatawan ng Kataastaasang Panginoon, ang nagpapatibay ng mga prinsipyong ito, ngunit sa kanyang paglisan, muling naging magulo ang lahat. Ang mga perpektong disipulo ng *ācārya* ay sumubok na magresolba ng sitwasyon sa pamamagitan ng taos-pusong pagsunod sa mga tagubilin ng pinunong espirituwal.”

— Śrīmad Bhāgavatam 4.28.48, Diwa

Ang aming taos pusong pasasalamat sa Kanyang Pagpapala na si Sundar Gopāl Prabhu, ang Pangulo ng Templo ng Sri Krishna Mandir, Singapore at nakatataas na tagapagturo para sa International Sri Krishna Mandir, ang kalipunan ng mga templo. Ginugol niya ang mahigit sa apat na dekada ng kanyang buhay sa taos-pusong paglilingkod kay Śrīla Prabhupāda at iniukol ang bawat araw sa masiyasat na pag-aaral sa mga transendental na aklat ni Śrīla Prabhupāda.

Sa makalipas na ilang taon, nakapangalap siya ng mahahalagang mga bersikulo (verses) mula sa Bhagavad-gītā at Śrīmad Bhāgavatam na masusing tumutukoy sa ating sitwasyon at ninais niyang tipunin ang mga ito para sa benepisyo ng bawat isa. Aktibo ring ginagabayan niya ang mga debotong nais ibalik si Śrīla Prabhupāda sa sentro ng kilusan at sama-samang manungkulan na may saloobin ng

pakikipagtulungan para maisulong ang Kilusan ng Kamalayan kay Krsna.

Ang dokumentaryo at pinagbatayang *śāstra* para sa aklat na ito ay sapat na sa ngayon. Kung may karagdagang sanggunian na makakalap sa hinaharap na mas makapagtitibay ng kaso, ito ay maaaring idagdag sa mga susunod na pagpapahayag. Gayon din, kung may mga bago o mahalagang argumentong lilitaw batay sa nilalaman ng aklat na ito, maaari din itong tukuyin sa mga susunod na paglalathala. Sa pagkakataon na may mga kailangang pagbabago, ang aklat na ito ay maaaring magkakaroon ng panibagong bersyon alinsunod dito. Ang kasalukuyang aklat na ito ay paglalaanan namin ng titulong *Ang mga Inisasyon Pagkatapos ng Taong 1977, Bersyon 1.0*.

Ang Iyong Mga Alipin,

Ang Koponan sa Sri Krishna Mandir

Mga Nilalaman

Introduksyon	9
Kabanata 1: Ebidensyang Dokumentaryo	13
1.1: Ang Pagsusuri ng "Tape ng Paghihirang (Appointment Tape)"	13
1.2: Ang Opisyal na Paghihirang ng mga R̥tvik	18
1.3: Ang Pagsusuri ng Deklarasyon ng Habilin (Declaration of Will) ni Śrīla Prabhupāda	24
1.4: Pangunahing mga Pag-Amin ni Tamāla Kṛṣṇa (Ang May Akda ng Liham/Direktiba noong Ika-9 ng Hulyo, 1977)	27
Kabanata 2: Ebidensyang Pilosopikal	29
2.1: Depinisyon ng Dīkṣā (Inisasyon)	29
2.2: Sino ang Maaaring Maging Dīkṣā Guru?	31
2.2.1: Kwalipikasyon ng Isang Dīkṣā Guru	32
2.2.2: Awtorisasyon ng Isang Dīkṣā Guru	34
2.3: Ang Palaisipan ng Parampara	36
2.3.1: Kailangan ba na Pisikal na Nabubuhay ang Dīkṣā Guru upang Tumanggap ng mga Disipulo?	36
2.3.2: Maaari ba Tayong Tumanggap ng mga Tagubilin mula sa Hinalinhang mga Ācārya?	41
2.3.3: Binuwag ba ni Śrīla Prabhupāda ang Tradisyong Pang-disipulo(Disciplic Tradition)?	42
2.3.4: "Subali't Sinabi ni Śrīla Prabhupāda ang Ganito Noon.."	44
2.4: Si Śrīla Prabhupāda ba Ang Śikṣā o Dīkṣā Guru ng ISKCON?	48
Kabanata 3: Pag-aaral na Naaayon sa Śāstra ukol sa mga Paglihig	50
3.1: Pinagmulan ng mga Paglihig	51

3.2: Ang Posisyon ng mga Lumihis at ng Kanilang mga Tagasunod	54
3.3: Paano Maiaayos ang Sitwasyon?	58
3.4: Paano Makikitungo sa mga Taong may Salungat na Pananaw?	60
Konklusyon	63
Apendiks A: Deklarasyon ng Habilin ni Śrīla Prabhupāda (Itinala)	65
Apendiks B: Ang Pag-amin ni Tamāla Kṛṣṇa — Dec 3, 1980	71

Introduksyon

Sa Kanyang Banal na Pagpapala, si A.C Bhaktivedanta Swami Prabhupāda, bilang isang tunay na makapangyarihang *ācārya*, ay nanatiling tapat sa kanyang hinalinhan na mga *ācāryas* sa pangangaral ng Kamalayan kay Kṛṣṇa sa pinakadalisyang nitong anyo at kaya naman siya ring nagdala ng iskala ng pangangaral sa antas na hindi pa natatamo noon. Ang 500-taong propesiya ni Sri Caitanya Mahāprabhu na ang banal na pangalan ni Kṛṣṇa ay aawitin sa bawat bayan at nayon ng planetang ito ay naisakatuparan sa pamamagitan ng sariling pagsisikap ni Śrīla Prabhupāda. Hindi siya lumikha ng kahit anong bago. Kagaya ng palaging sinasabi ni Śrīla Prabhupāda, “Ang pagbabago ay nangangahulugan ng katampalasanan”.

Gayon pa man, ito ay ang kanyang dalisay na talinong espirituwal kaya siya ay nakagawa ng iba't ibang teknikal na pagsasaayos upang maging angkop sa kasalukuyang panahon at pagkakataon sa layuning maisulong ang kilusang itinaguyod ni Panginoong Caitanya. Hindi natin dapat lituhin ang ating sarili na ang mga hindi kinaugaliang pagsasaayos na ito ay paglihis mula sa konklusyong nagpasalin-salin mula sa kanyang mga hinalinhan. Isa sa mga pagsasaayos na tinutukoy ay ang pagtatakda ng pag-*chant* ng 16 *rounds* kada araw, na kung saan ang orihinal na itinakda ay 64. Ang isa pa ay ang mga inisasyon na ginagawa sa sistemang *rtvik*.

Ang *Dīkṣā* o inisasyon, ay ang pinakamahalagang proseso ng pagreporma sa buhay ng sangkatauhan na kung saan itinatakda ang pormal na simula ng espirituwal na buhay ng isang tao sa ilalaim ng paggabay ng isang puno ng katapatang (bona fide) pinunong espirituwal (spiritual master).

*brahmāṇḍa bhramite kona bhāgyavān jīva
guru-kṛṣṇa-prasāde pāya bhakti-latā-bīja*

“Ayon sa kanilang *karma*, ang lahat ng nabubuhay na nilalang ay naglalakbay sa

buong sansinukob. ...Sa milyon milyong nilalang na ito na patuloy na naglalakbay, **ang isang taong sadyang pinakamapalad** ay nakatatamasa ng pagkakataon na makisalamuha sa puno ng katapatang pinunong espirituwal sa ilalim ng pagpapala ni Kṛṣṇa. **Sa biyaya nila Kṛṣṇa at ng pinunong espirituwal**, ang taong ito ay **nakatatanggap ng binhi ng serbisyong debosyonal.**”

— Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā 19.151

Bagama't ang prinsipyo ng *guru*, o pinunong espirituwal, ay iisa, ang mga *guru* ay teknikal na nahahati sa apat na uri. Ang lahat sa kanila ay tumutulong upang ang **nakatadhanang kaluluwa** (conditioned soul) ay makapanahan sa *lotus feet* ni Kṛṣṇa.

1. **Vartma-pradarśaka guru** — Ang pinunong espirituwal na siyang unang nagbibigay ng impormasyon ukol sa buhay espirituwal.
2. **Dīkṣā guru** — Ang pinunong espirituwal na siyang nagbibigay ng inisasyon ayon sa mga regulasyon ng *śāstra* ay binabansagang *dīkṣā guru* (or initiator *guru*). Siya ay itinuturing ding eksternal na manipestasyon ng *caitya guru*. Ang bawat isa ay nakatakda lang na magkaroon ng isang *dīkṣā guru*.
3. **Śikṣā guru** — Ang pinunong espirituwal na siyang nagbibigay ng tagubilin upang umangat base sa mga tagubilin ng *dīkṣā guru* ay tinatawag na *śikṣā guru* (ang bawat isa ay maaaring magkaroon ng mahigit sa isang *śikṣā guru*).
4. **Caitya guru** — Ang pinakamataas na pinunong espirituwal Paramātmā, o Supersoul, na siyang gumagabay mula sa kalooban.

Ang *caitya guru* ay ang Supersoul, ang *expansion* ng Kataastaasang Personalidad ng Diyos. Sa natitirang 3 uri ng mga *guru*, ang *śikṣā guru* at ang *vartma-pradarśaka guru* ang siyang taos-pusong gumagawa ng kanilang nakatakdang tungkulin ng pangangaral (preaching) ukol sa Kamalayan kay Kṛṣṇa ayon sa utos ng *dīkṣā guru*.

Sila mismo ay maaaring dalisay nang deboto o nasa punto pa lang ng pagiging dalisay. Ang posisyon ng *dīkṣā guru* naman, ay nagtatakda ng pinakamatinding responsibilidad na kung saan ang *gurung* ito ay nararapat na dalisay nang deboto ng Panginoong Kṛṣṇa at nararapat na binigyan ng kapangyarihan ng kanyang pinunong espirituwal upang maging *dīkṣā guru* o ang pinunong espirituwal na nagbibigay ng inisasyon.

Sa layunin na si Śrīla Prabhupāda ay makatanggap ng mga disipulo kahit pa man sa kanyang pisikal na paglisan, siya ay nagtaguyod ng isang sistema ng inisasyon na kung saan ang kanyang mga kinatawan, na tinatawag na *ṛtviks* (o kaparian) ang mamumuno ng inisasyon sa kanyang ngalan at ang transedental na kilusan, kaya naman, ay magpapatuloy nang walang hanggan.

Subali't sa ISCKON ngayon, ang salitang *ṛtvik* ay hindi mapalalagpas. Pangkalahatan nilang pinulaan ang salitang iyon. Ang kahit sino mang magpakilala sa publiko bilang *ṛtvik* ay itinuturing nilang pinakamatinding may sala. Kahit pa man, ito pa rin ang mismong salitang ginamit ng ating kagalang-galang na si Śrīla Prabhupāda nang siya ay tanungin tungkol sa inisasyon sa panghinaharap, lalo pa kung siya ay pisikal na nating hindi makakasama.

1. **Satsvarūpa:** "Kaya ang aming susunod na katanungan ay tungkol sa **mga inisasyon** sa panghinaharap, lalo pa **kung ikaw ay hindi na namin makakasama**. Gusto naming malaman kung paano gagawin ang una at ikalawang inisasyon."
2. **Śrīla Prabhupāda:** "Oo. Irerekomenda ko ang ilan sa inyo. Kapag ito ay naayos na. Irerekomenda ko ang ilan sa inyo para gumanap bilang nanunungkulang (officiating) *ācārya*."
3. **Tamāla Kṛṣṇa:** "Ang tawag ba dito ay *ṛtvik-ācārya*?"
4. **Śrīla Prabhupāda:** "*Ṛtvik*. Oo."

—Talakayan sa Silid kasama si Śrīla Prabhupāda,
sa Vṛndāvana, noon ika-28 ng Mayo, 1977

Ang sistemang *rtvik* ng mga inisasyon ay hindi samut-saring tambalan ng mga debotong masasama ang loob, sa halip, ito ay awtorisadong pamamaraan na puno ng pagpapalang inihandog sa atin ni Śrīla Prabhupāda para sa benepisyo ng pangkalahatan.

Kabanata 1: Ebidensyang Dokumentaryo

Para sa lahat ng mahahalagang paksa ng pamamahala ng ISKCON, si Śrīla Prabhupāda ay nagpalabas ng opisyal na mga dokumento na maliwanag na nagtala ng kanyang mga intensiyon.

Sa seksyong ito, ating titingnan ang konklusibo't, hindi maiitatangging ebidensya ng mga intensiyon ni Śrīla Prabhupāda tungkol sa pamamaraan ng inisasyon kapag wala na ang kanyang pisikal na presensya, na matatagpuan sa mga legal na dokumento at opisyal na mga pagtatala ng konbersasyon sa pamamagitan ng audio.

Pag-aaralan natin ang sumusunod na tatlong mga dokumento sa seksyong ito:

1. Pagtatala sa Audio ng Konbersasyon noong ika-28 ng Mayo, 1977
2. Liham/Direktiba noong ika-9 ng Hulyo, 1977
3. Pagdedeklara ng Habilin ni Śrīla Prabhupāda (ika-5 ng Hunyo, 1977)

1.1: Ang Pagsusuri ng “Tape ng Paghihirang” (Appointment Tape)

Magsisimula tayo sa isang direktang tanong na inihain kay Śrīla Prabhupāda noong ika-28 ng Mayo, 1977. Itong inirekord na konbersasyong ito ay binansagan ng mga hindi awtorisadong guru ng ISKCON bilang “Tape ng Paghihirang (Appointment Tape)” na nagpapahiwatig na dito hinirang ni Śrīla Prabhupāda ang kanyang mga tagasunod bilang mga *guru* sa konbersasyong ito. Kilatisin natin ito ngayon:

TALAKAYAN SA SILID — sa Vrndāvana, noong ika-28 ng Mayo 1977

1. **Satsvarūpa:** "Kaya ang aming susunod na katanungan ay tungkol sa **mga inisasyon** sa panghinaharap, lalo pa **kung ikaw ay hindi na namin makakasama**. Gusto naming malaman kung paano gagawin ang una at ikalawang inisasyon."
2. **Śrīla Prabhupāda:** "Oo. Irerekomenda ko ang ilan sa inyo. Kapag ito ay naayos na. Irerekomenda ko ang ilan sa inyo para gumanap bilang nanunungkulang (officiating) ācārya."
3. **Tamāla Kṛṣṇa:** "Ang tawag ba dito ay *ṛtvik-ācārya*?"
4. **Śrīla Prabhupāda:** "*Ṛtvik*. Oo."
5. **Satsvarūpa:** Ano ang kaugnayan ng taong ito na nagbibigay ng inisasyon at ng..."
6. **Śrīla Prabhupāda:** "Siya'y guru. Siya'y guru."
7. **Satsvarūpa:** "Pero ginagawa niya iyon sa ngalan mo."
8. **Śrīla Prabhupāda:** "Oo. Ito ay pormalidad. Dahil sa aking presensiya, siya ay hindi dapat maging *guru*, kaya sa ngalan ko. Sa aking utos, *āmāra ājñāya guru hañā* ay magiging guru. Pero sa utos ko.
9. **Satsvarūpa:** "Kaya sila ay maaaring ituring na iyong mga disipulo?"
10. **Śrīla Prabhupāda:** "Oo, sila ay mga disipulo pero maituturing na... sino..."
11. **Tamāla Kṛṣṇa:** "Hindi. Ang tinatanong niya ay kung ang mga *ṛtvik-ācārya* na ito, sila ang nanunungkulan, sila ang nagbibigay ng *dīkṣā*, kanilang - ang mga taong binibigyan nila ng *dīkṣā*, - kaninong disipulo sila?"
12. **Śrīla Prabhupāda:** "Sila ay kanyang mga disipulo."
13. **Tamāla Kṛṣṇa:** "Sila ay kanyang mga disipulo."
14. **Śrīla Prabhupāda:** "Kung sino ang nagbibigay ng inisasyon... Ang kanyang mga pangunahing disipulo.."
15. **Satsvarūpa:** "Kaya naman kami ay may katanungan ukol sa..."
16. **Śrīla Prabhupāda:** "Kapag iniutos ko na ikaw ay maging *guru*, ikaw ay magiging regular na *guru*. Yun lang. Siya ay magiging disipulo ng aking disipulo. Tingnan na lamang.

Ang Pagsusuri

Ang konbersasyon na nasa itaas ay bahagyang nakalilito sa una. Gumawa tayo ngayon ng isang walang pinapanigang pagsusuri ukol dito para makatamo ng mas malinaw na perspektibo. Kilatisin natin ito kada linya.

1. **Satsvarūpa:** "Kaya ang aming susunod na katanungan ay tungkol sa **mga inisasyon** sa panghinaharap, lalo pa **kung ikaw ay hindi na namin makakasama**. Gusto naming malaman kung paano gagawin ang una at ikalawang inisasyon."
2. **Śrīla Prabhupāda:** "Oo. Irerekomenda ko ang ilan sa inyo. Kapag ito ay naayos na. Irerekomenda ko ang ilan sa inyo para gumanap bilang nanunungkulang (officiating) *ācārya*."
3. **Tamāla Kṛṣṇa:** "Ang tawag ba dito ay *ṛtvik-ācārya*?"
4. **Śrīla Prabhupāda:** "*Ṛtvik*. Oo."

Sa punto #1, ang tanong ay tuwiran at simple. Sinagot ni Śrīla Prabhupāda nang payak sa punto #2 at punto #4 na *ṛtvik* ang tinutukoy niya dito. Bagama't ang konbersasyon ay naging mas nakalilito nang lumaon, ibinigay ni Śrīla Prabhupāda dito ang posibleng pinakamalinaw na sagot — ang *ṛtvik*.

Siya nga pala, ano ang kahulugan ng salitang *ṛtvik*? Mayroong 17 na sanggunian sa salitang ito sa mga aklat ni Śrīla Prabhupāda at ito ay nangangahulugan lamang palagi ng isang bagay—isang pari. Ang pari ang siyang nagdaraos ng seremonya sa ngalan ng sino man. Ang papel niya ay magdaos lamang ng seremonya. Siya ay iba pa sa *ācārya* o *guru* na may mas mataas na kwalipikasyon, gayun pa man, responsibilidad.

Ang kwalipikasyon ng isang *ācārya* ay ang pagiging dalisay na deboto ni Kṛṣṇa at nararapat siyang magbigay ng transcendental na kaalaman upang mapawi ang kamangmangan ng isang disipulo. Ang disipulo ay sinasamba rin ang kanyang *guru*

bilang kanyang walang hanggang pinuno katulad ng binabanggit na mga salita ni Śrīla Narottama dāsa Ṭhākura — *cakṣu dāna dila jei janme janme prabhu sei*. Subali't ang *ṛtvik* ay hindi nagtataglay ng ganitong posisyon.

5. **Satsvarūpa:** Ano ang kaugnayan ng taong ito na nagbibigay ng inisasyon at ng...”
6. **Śrīla Prabhupāda:** “Siya'y guru. Siya'y guru.”

Sa punto #5, tinatanong ni Satsvarūpa ang kaugnayan ng *ṛtvik* at ng disipulo subali't hindi niya naipahayag nang tama ang tanong niya. Itinanong niya ang kaugnayan sa pagitan ng nagbibigay ng inisasyon at ng disipulo. Mahalagang itakda dito na ang tinutukoy na tagapagbigay ng inisasyon o *guru* ay si Śrīla Prabhupāda at ang tinutukoy na *ṛtvik* ay isa lamang kinatawan na nanunungkulang magdaos ng inisasyon. Kaya naman ang kasagutan ni Śrīla Prabhupāda sa punto #6 ay ang tagapagbigay ng inisasyon (na si Śrīla Prabhupāda) ay ang *guru* ng bagong disipulo.

7. **Satsvarūpa:** “Pero ginagawa niya iyon sa ngalan mo.”
8. **Śrīla Prabhupāda:** “Oo. Ito ay pormalidad. Dahil sa aking presensiya, siya ay hindi dapat maging *guru*, kaya sa ngalan ko. Sa aking utos, *āmāra ājñāya guru hañā* ay magiging guru. Pero sa utos ko.

Sa punto #7, si Satsvarūpa ay sinusubukang linawin kung ano ang kanyang naunawaan. Sa punto #8, ipinahiwatig ni Śrīla Prabhupāda na hindi magandang asal na maging *guru* kapag ang isang *guru* ay pisikal na narito pa. Pero gayon pa man, agad niyang idinagdag na sa kanyang paglisan, ang mga *ṛtvik* ay hindi awtomatikong magiging mga *guru* subalit kailangang maghintay ng kanyang utos upang maging ganoon. . “**Sa aking utos...**” Ito ay maalam na pagtuunang pansin na dito si Śrīla Prabhupāda ay nagsasabi ng kanyang utos para sa hinaharap. Ito ay nangangahulugan na ang tape na ito ay hindi maaaring bansagan bilang “Tape ng Paghihirang (Appointment Tape)” sapagka't siya ay hindi naman naghihirang ng kahit sino man dito bagama't siya ay tumutukoy sa panghinaharap.

9. **Satsvarūpa:** “Kaya sila ay maaaring ituring na iyong mga disipulo?”
10. **Śrīla Prabhupāda:** “Oo, sila ay mga disipulo pero maituturing na... sino...”
11. **Tamāla Kṛṣṇa:** “Hindi. Ang tinatanong niya ay kung ang mga *ṛtvik-ācārya* na ito, sila ang nanunungkulan, sila ang nagbibigay ng *dīkṣā*, kanilang - ang mga taong binibigyan nila ng *dīkṣā*, - kaninong disipulo sila?”
12. **Śrīla Prabhupāda:** “Sila ay kanyang mga disipulo.”
13. **Tamāla Kṛṣṇa:** “Sila ay kanyang mga disipulo.”
14. **Śrīla Prabhupāda:** “Kung sino ang nagbibigay ng inisasyon... Ang kanyang mga pangunahing disipulo..”
15. **Satsvarūpa:** “Kaya naman kami ay may katanungan ukol sa...”
16. **Śrīla Prabhupāda:** “Kapag iniutos ko na ikaw ay maging *guru*, ikaw ay magiging regular na *guru*. Yun lang. Siya ay magiging disipulo ng aking disipulo. Tingnan na lamang.

Sa punto #10, tila hindi naintindihan ni Śrīla Prabhupāda ang tanong ni Satsvarūpa sa punto #9. Kaya naman nilinaw ni Tamāla Kṛṣṇa ang tanong sa punto #11. Katunayan, ang sagot ni Śrīla Prabhupāda sa tanong na ito ay nasa kombinasyon ng punto #12 at punto #14. Ito ay nangangahulugang, sabi niya, “Sila ang kanyang mga disipulo kung sino ang nagbibigay ng inisasyon”. Ibig sabihin, sila ay mga disipulo ni Śrīla Prabhupāda sapagka’t siya ang nagbibigay ng inisasyon, at ginagawa niya ang mga *ṛtvik* bilang kanyang kinatawan sa seremonyas. Ngunit sa kalagitnaan ng sagot niyang ito, inulit na ni Tamāla Kṛṣṇa ang mga salita ni Śrīla Prabhupāda sa punto #13. Kaya naman, ang mga pahayag ni Śrīla Prabhupāda ay tila naging magkahiwalay.

Habang sa punto #14 muli, binabanggit niya ang salitang ‘pangunahing disipulo’. Sinubukan ni Satsvarūpa na magtanong nang panibago sa punto #15 subali’t, sa punto #16, itinuloy lang ni Śrīla Prabhupāda ang kanyang pahayag mula sa punto #14 na ang isa ay magiging pangunahing disipulo niya sa pagkakataon lamang na iniutos niya na ang kahit sino sa kanyang mga disipulo na maging *guru*. Pagkatapos nito,

nilinaw ni Śrīla Prabhupāda na kailangan nilang maghintay sa utos niya na sila ay maging, ayon sa kanyang termino, ‘regular na *guru*’. Walang utos na naroon sa mga oras ng konbersasyon na ito. Kaya naman, ito ay hindi maituturing bilang ang nai-anunsyong “Tape ng Paghihirang.”

1.2: Ang Opisyal na Paghihirang (Appointment) ng mga Ṛtvik

Hindi iniwan ni Śrīla Prabhupāda ang hinaharap ng ISCKON na nakabitin sa ere na may hindi maliwanag na konbersasyon (noong ika-28 ng Mayo, 1977). Katunayan, nagbigay siya ng nakalimbag na direktiba sa lahat ng mga templo sa mundo upang maliwanag na ihain ang kanyang intensiyon. Ngayon, tingnan natin nang mabuti ang direktiba na ito, kung alin ito rin ang sumusunod na bahagi ng ebidensiya – isang liham noong ika-9 ng Hulyo, 1977.

Isang kuha ng orihinal na liham ang isinama sa ibaba. Ito ay may kahirapang basahin. Kaya naman isinama rin namin ang kabuuang pagtatala sa nilalaman ng liham matapos ang kuhang ito. Subali’t sa ngayon, nais naming kunin ang inyong atensiyon sa mga lagda nila Śrīla Prabhupāda at Tamāla Kṛṣṇa Gosvāmī (ang personal na sekretarya ni Śrīla Prabhupāda’s noong mga panahon na iyon) na matatatagpuan sa dulo ng liham. Sa pamamagitan ng dalawang lagdang ito, ang dokumentong ito ay maituturing na legal. Ang pangkalahatan ng ISCKON ay nararapat na sumunod sa direktiba na ito nang walang katanungan.

ISKCON

INTERNATIONAL SOCIETY FOR KRISHNA CONSCIOUSNESS
Founder-Acharya : His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

July 9th, 1977

To All G.B.C., and Temple Presidents

Dear Maharajas and Prabhus,

Please accept my humble obeisances at your feet. Recently when all of the GBC members were with His Divine Grace in Vrndavana, Srila Prabhupada indicated that soon He would appoint some of His senior disciples to act as "ritvik" - representative of the acarya, for the purpose of performing initiations, both first initiation and second initiation. His Divine Grace has so far given a list of eleven disciples who will act in that capacity:

His Holiness Kirtanananda Swami
His Holiness Satsvarupa das Goswami
His Holiness Jayapataka Swami
His Holiness Tamal Krsna Goswami
His Holiness Hridayananda Goswami
His Holiness Bhavananda Goswami
His Holiness Kamsadutta Swami
His Holiness Ramesvara Swami
His Holiness Marikesa Swami
His Grace Bhagavan das Adhikari
His Grace Jayatirtha das Adhikari

In the past Temple Presidents have written to Srila Prabhupada recommending a particular devotee's initiation. Now that Srila Prabhupada has named these representatives, Temple Presidents may henceforward send recommendation for first and second initiation to whichever of these eleven representatives are nearest their temple. After considering the recommendation, these representatives may accept the devotee as an initiated disciple of Srila Prabhupada by giving a spiritual name, or in the case of second initiation, by chanting on the Gayatri thread, just as Srila Prabhupada has done. The newly initiated devotees are disciples of His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada, the above eleven senior devotees acting as His representative. After the Temple President receives a letter from these representatives giving the spiritual name or the thread, he can perform the fire yajna in the temple as was being done before. The name of a newly initiated disciple should be sent by the representative who has accepted him or her to Srila Prabhupada, to be included in His Divine Grace's "Initiated Disciples" book.

Hoping this finds you all well.

Your servant,

Tamal Krsna Goswami

Tamal Krsna Goswami
Secretary to Srila Prabhupada

APP

Sa ibaba, makikita ninyo ang buo at malinaw na pagtatala ng liham upang madali at malinaw ninyong mabasa ang nilalaman nito.

ANG LIHAM NOONG IKA-9 NG HULYO, 1977
(ITINALA)

Hulyo ika-9, 1977

Sa lahat G.B.C., at mga Pangulo ng Templo

Mahal kong mga Mahārājas and Prabhus,

Nakikiusap ako na tanggapin ninyo ang mapagpakumbaba kong paggalang sa inyong mga paa. Kamakailan, nang ang lahat ng mga miyembro ng GBC ay kasama ang Kanyang Banal na Pagpapala sa Vṛndāvana, ipinahiwatig ni Śrīla Prabhupāda na sa lalong madaling panahon ay maghihirang Siya ng ilan sa Kanyang nakatataas na mga disipulo upang kumilos bilang "*rittik*"—kinatawan ng *ācārya*, para sa layunin nang pagdaraos ng mga inisasyon, kasama pareho ang una at ikalawang inisasyon. Ang Kanyang Banal na Pagpapala ay nagbigay ng listahan ng labing-isang disipulo na siyang kikilos sa kapasidad na iyon:

Ang Kanyang Kabanalan Kirtanananda Swami

Ang Kanyang Kabanalan Satsvarupa das Gosvami

Ang Kanyang Kabanalan Jayapataka Swami

Ang Kanyang Kabanalan Tamala Kṛṣṇa Gosvami

Ang Kanyang Kabanalan Hrdayananda Gosvami

Ang Kanyang Kabanalan Bhavananda Gosvami

Ang Kanyang Kabanalan Hamsadutta Swami

Ang Kanyang Kabanalan Ramesvara Swami

Ang Kanyang Kabanalan Harikesa Swami

Ang Kanyang Pagpapala Bhagavan das Adhikari

Ang Kanyang Pagpapala Jayatirtha das Adhikari

Sa nakaraang panahon, ang mga Pangulo ng Templo ay sumulat kay Śrīla Prabhupāda na nagrekomenda ng partikular na mga deboto para sa inisasyon. Ngayon na pinangalanan na ni Śrīla Prabhupāda ang mga kinatawan na ito, ang mga Pangulo ng Templo simula ngayon ay maaari nang magpadala ng rekomendasyon para sa una at ikalawang inisasyon sa kahit sino sa labing-isang kinatawan ang malapit sa kanilang templo. Matapos isaalang-alang ang rekomendasyon, ang mga kinatawan na ito ay maaaring tanggapin ang isang deboto bilang disipulo na nabigyan ng inisasyon ni Śrīla Prabhupāda sa pamamagitan ng pagbibigay ng espiritwal na pangalan, o sa kaso ng ikalawang inisasyon, sa pamamagitan ng pag-chant sa sinulid ng Gayathri, katulad ng ginawa ni Śrīla Prabhupāda. Ang mga bagong deboto na nabigyan ng inisasyon ay magiging disipulo ng Kanyang Banal na Pagpapala A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda, ang labing-isang nakatataas na mga debotong nakatala sa itaas ay kumikilos bilang mga kinatawan niya. Matapos na ang Pangulo ng Templo ay makatanggap ng liham mula sa mga kinatawang ito na nagbibigay ng espiritwal na pangalan o ng sinulid, maaari na siyang magdaos ng fire yajna sa templo katulad ng dating ginagawa. Ang pangalan ng bagong disipulong nabigyan ng inisasyon ay kailangang ipadala ng kinatawan na tumanggap sa kanya para kay Śrīla Prabhupāda, upang isama sa aklat ng Kanyang Banal na Pagpapala, “Ang mga Disipulong Nabigyan ng Inisasyon”.

Umaasa na makarating ito sa inyong lahat nang maayos.

Ang Inyong Alipin,

(ang mga lagda ay makikita sa orihinal na dokumento)

Tamala Kṛṣṇa Gosvami

Sekretarya kay Śrīla Prabhupāda

Inaprubahan (ang lagda ni Śrīla Prabhupāda ay makikita sa orihinal na dokumento)

Pagsusuri sa Liham noong Ika-9 ng Hulyo, 1977

1. Ito ay nagiging singlinaw ng kristal dito. Ganito ang estilo ng pamamahala ni Śrīla Prabhupāda. Ano man ang mahahalagang direktiba ay isinusulat at ipinamamahagi sa lahat ng mga templo sa mundo, at hindi ibinibigay lamang sa isang walang linaw na pamamaraan sa nakalilitong, pribadong konbersasyon sa isang silid.
2. Pagtuunan ng pansin na sa unang talata ng liham na nabanggit, si Tamāla Kṛṣṇa Gosvāmī ay tumutukoy sa kamakailan lang na pagpupulong sa Vṛndāvana ng lahat ng mga miyembro ng GBC at ni Śrīla Prabhupāda para sa layunin na linawin ang proseso ng inisasyon. Ito ang eksaktong sangkap ng konbersasyon noong ika-28 ng Mayo, 1977. Kaya naman, kung kayo ay nalito sa pagbasa ng konbersasyon o kahit ano pa man ay naguguluhan pa rin bagama't mayroon nang pagsusuring isinaad, narito ang pinalinaw na anyo nito. Ang liham na ito ay tuwirang tumutukoy sa konbersasyong iyon.
3. Higit rito, mahalagang isaisip natin kung paano nagsimula ang konbersasyon noong ika-28 ng Mayo. Alalahanin natin ang katagang, "lalo na kung ikaw ay hindi na namin makakasama?" Kaya ang lahat ay walang dudang tumutukoy sa panahon pagkatapos ng pisikal na paglusan ni Śrīla Prabhupāda'. Kailangan nating basahin ang buong liham sa kontekstong iyon.
4. Ang liham ay nagsimula sa pahayag na si Śrīla Prabhupāda ay maghihirang ng *rittik* (pagbigkas ng salitang *ṛtvik* sa Bengali) kinatawan ng *ācārya*. Malinaw na hindi siya naghihirang ng kahit sinong *guru*. Walang kasing linaw si Śrīla Prabhupāda sa pagkakataong ito.
5. Pagkatapos, nilinaw niya na ang labing isang pangalan na binanggit ay ikilos sa kapasidad bilang *ṛtviks* – habang inuuulit na sila ay hindi hinirang bilang mga *guru*.

6. Ang susunod na malaking bagay ay matatagpuan matapos mabanggit ang 11 na mga pangalan. Ang salitang "simula ngayon" ay tumutukoy ng agarang simula subali't isang hindi malinaw na katapusan o kahit man lamang isa pang direktiba sa hinaharap na papalit dito sa direktiba na ito. At sa katunayan, hindi nagbigay si Śrīla Prabhupāda ng panibagong direktiba pagkatapos nito na nagsasabing ang 11 na taong ito ay awtomatikong magiging *guru* matapos ang kanyang pisikal na paglisan. Higit pa, ang salitang ito ay kailangang maunawaan ayon sa konteksto ng orihinal na katanungan noong ika-28 ng Mayo, 1977 na konbersasyon, kung saan sinabi ni Satsvarūpa dāsa Gosvāmī, "lalo na kung ikaw ay hindi na namin makakasama."
7. Pagkatapos, sinabi dito na ang mga rekomendasyon para sa inisasyon ay kailangang ipadala ng mga Pangulo ng Templo "sa kung sino man sa labing-isang mga kinatawan na ito ang pinakamalapit sa kanilang templo." Ang salitang 'pinakamalapit' ay nagpapahiwatig ng kaginhawahan dahil sa pagiging malapit, at hindi ang sagradong relasyon ng *guru* at ng disipulo na nakabase sa malalim nang pagtitiwala. Pinaka-angkop itong naipaliwanag sa pag-amin na ginawa ni Tamāla Kṛṣṇa Gosvāmī noong 1980 (Apendiks B) kaya: "Ito ay napakahalagang punto, dahil pagdating sa inisasyon, kung hindi ito ayon sa kung sino ang pinakamalapit, ito ay kung saan patutungo ang puso mo. Kung sino para sa iyo ang pinananaligan mo, sa kanya mo nanaisin makatanggap ng inisasyon. Subali't kapag sa pagdaraos nito, ito ay kung sino ang pinakamalapit, at siya ay sadyang naging malinaw ukol dito. Pinangalanan niya sila. Sila ay lumaganap sa buong mundo, at sinabi niya, "Kung sino ang pinakamalapit sa iyo, puntahan mo lang ang taong iyon, at sila ang magsusuri sa iyo. Pagkatapos, sa ngalan ko, sila ang magdaraos ng inisasyon."
8. Pagkatapos, sa susunod na talata ng liham, makikita natin ang mga pahayag na hindi maitatangging tumutukoy sa pagnanais ni Śrīla Prabhupāda na maghirang ng mga *ṛtvik* na kinatawan ng *ācārya* (ang kanyang sarili) at ang hindi mapag-aalilanganan niyang posisyon bilang *dīkṣā-guru* ng ISKCON:

- a. "...ang mga kinatawan na ito ay maaaring tanggapin ang deboto bilang disipulo ni Śrīla Prabhupāda na nakatanggap ng inisasyon"
 - b. "Ang mga debotong bagong nabigyan ng inisasyon ay mga disipulo ng Kanyang Banal na Pagpapala A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda
 - c. "Ang pangalan ng bagong disipulo na nakatanggap ng inisasyon ay kailangang ipadala kay Śrīla Prabhupāda ng kinatawan na tumanggap sa kanya para kay Śrīla Prabhupāda.."
 - d. "upang isama sa aklat ng Kanyang Banal na Pagpapala, "Ang mga Disipulong Nakatanggap ng Inisasyon"
9. Maaaring ang sino man ay magtanong kung ano ang mangyayari kapag ang labing-isang ito ay pumanaw na o bumagsak mula sa kabanalan sa kahit ano mang kadahilanan. Muli, si Tamāla Kṛṣṇa Gosvāmī, sa kanyang pag-amin noong 1980, ay nagbanggit ng pahayag na nagmula kay Śrīla Prabhupāda na nagsasabing: "Kapag kinakailangan, maaaring idagdag ang iba pa."

Ang liham/direktiba na ito ay kasing-tatag ng bato na nagpapahiwatig na si Śrīla Prabhupāda ay nagtakda ng inisasyon sa sistemang *rtvik* kaya naman buong puwersa niyang isinusulong ang punto na lahat ng mga disipulo ng kilusang ito sa hinaharap ay kanyang mga disipulo.

1.3: Ang Pagsusuri ng Deklarasyon ng Habilin (Declaration of Will) ni Śrīla Prabhupāda

Ang karagdagang ebidensiya ay nagmula sa Deklarasyon ng Habilin ni Śrīla Prabhupāda. Sadyang napakahaba ng Habling ito para itala rito kaya't susuriin na lang natin ang mga punto na nagbibigay-diin sa posisyon ni Śrīla Prabhupāda bilang ang pinunong espirituwal na nagbibigay ng inisasyon (*dīkṣā-guru*) ng ISKCON. Upang makita ang kabuuan ng Habilin ni Śrīla Prabhupāda, maaaring sumangguni sa Apendiks A.

1. Ang Governing Body Commission (GBC) ang siyang magiging kataas-taasang kapangyarihang mangangasiwa sa pangkalahatan ng International Society for Kṛṣṇa Consciousness.

- a. Ngayon, ipagpalagay natin na sa isang templo, si Ginoong A ang Pangulo ng Templo, si Ginoong B ang kinatawan ng GBC na nakatalaga sa sonang heographical kung saan nakatayo ang templo, at si Ginoong C ang *guru* ng Pangulo ng Templo. Ngayon, nanaisin ni Ginoong A na maging tapat na disipulo ni Ginoong C, at kung sakali na ang alituntunin ng kinatawan ng GBC na si Ginoong B ay taliwas sa alituntunin ng kanyang *guru* na si Ginoong C, pipiliin ni Ginoong A na maging tapat sa kanyang *guru* na si Ginoong C sa halip na sa kinatawan ng GBC na si Ginoong B. Subali't lumilikha ito ng pagsuway kay Śrīla Prabhupāda dahil ayon kay Śrīla Prabhupāda, ang GBC ay nararapat na maging kataas-taasang kapangyarihan na mangangasiwa, at hindi ang kung sino pa man.
- b. Ang konsiderasyon sa itaas ay nagpapahiwatig na sa pagsunod sa kasalukuyang sistema ng *guru*, ang isang disipulo ay puwersadong makapagpasama ang loob ng maaaring kanyang *guru* o ni Śrīla Prabhupāda sa mga hindi nagtutugmang mga sitwasyon na kagaya nito. Subali't kung ang *ṛtvik* na sistema ng inisasyon ang susundin, walang pagkakasalungatan na katulad nito ang magaganap.

2. Ang bawat templo ay magiging pag-aari ng Isckon at pangangasiwaan ng tatlong eksekutibong direktor. Ang sistema ng pangangasiwa ay magpapatuloy kagaya ng kung ano ito ngayon at **hindi nito kakailanganin ang kahit anong pagbabago.**

- a. Sa pagpapakilala ng imahe ng *guru* sa eksena, ang sistema ng pangangasiwa ay magkakaroon ng pagbabago, na kung saan taliwas sa direktiba ni Śrīla Prabhupāda.
- b. Dahil sa hindi awtorisadong pagbabago na ito, ang kasaysayan ng ISCKON

ay paulit-ulit na nagpapakita na sadyang nagkakaroon ito ng mga suliranin ng pangangasiwa dahil sa ang mga mas-mababa-sa-perpektong mga *guru* ay pilit na ipinapalaganap ang impluwensiya nila sa kanilang mga disipulo samantalang, ang Pangasiwaan ng Templo ay hindi nagkakaroon ng kahit anong kontrol sa kanila. Ang Pangasiwaan ng Templo ay nagkakaroon ng katakut-takot na pinsala nang dahil dito.

- c. Higit pa, ang ganitong pagbabago ay taliwas sa depinasyon ng GBC ayon sa nilalaman ng pagpupulong ng GBC noong 1975. “Naresolba: Ang GBC (Governing Body Commission) ay itinatag ng Kanyang Banal na Pagpapala A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada upang maging kinatawan niya sa pagtupad ng mga responsibilidad niya sa pangangasiwa ng International Society for Krishna Consciousness kung saan siya ang Tagapagtaguyod-*Ācārya* at kataas-taasang .awtoridad. Tinatanggap ng GBC bilang kanyang buhay at kaluluwa ang Kanyang mga banal na tagubilin at kinikilala na ito ay ganap na nakasalalay sa Kanyang pagpapala sa lahat ng pang-unawa. **Ang GBC ay walang ibang tungkulin o layunin maliban sa isakatuparan ang mga tagubilin na matamang ibinigay ng Kanyang Banal na Pagpapala** at panatilihin at palaganapin ang Kanyang mga Itinuro sa mundo sa dalisay nitong anyo.”

3. Sa punto #3 ng Habilin, bawat lupaing pag-aari ng ISCKON sa India ay ipinagkatiwala sa 3 eksekutibong mga direktor at ang pangalan ng mga lupain pati ang pangalan ng mga eksekutibong direktor ay binanggit. Pagkatapos, sinabi ito ni Śrīla Prabhupāda: Ang mga eksekutibong direktor na dito'y naatasan ay hinirang nang panghabangbuhay. Sa oras ng pagpanaw o kabiguan sa pagkilos sa kahit anong kadahilanan ng kahit sino sa mga direktor na nabanggit, isang bagong papalit na direktor o mga direktor ang maaaring hirangin ng natitirang mga director, sa kondisyon na ang bagong direktor **ay aking disipulo** na istriktong sumusunod sa lahat ng alituntunin at regulasyon ng International Society for Kṛṣṇa Consciousness kagaya ng nakadetalye sa aking mga aklat, at sa kondisyon na hindi bababa ng tatlo

(3) o hindi lalagpas ng limang (5) mga eksekutibong direktor ang manunungkulan sa oras na ito.

- a. Ipagpalagay natin na sa 2050, lahat ng mga disipulo ni Śrīla Prabhupāda na naroon sa panahon ng kanyang pisikal na presensya, ay papanaw na sa pagkakataong ito. Sino ngayon ang magiging mga direktor ng mga pag-aaring lupain na ito? Ang natatanging palagay ay nararapat na ang lahat ng mga disipulo ng kilusan na ito sa hinaharap ay mga disipulo ni Śrīla Prabhupāda at nabigyan ng inisasyon sa ilalim ng *ṛtvik* na sistema ng inisasyon na itinaguyod mismo ni Śrīla Prabhupāda.
- b. Nang binasa ni Girirāja Svāmī ang balangkas ng Habilin kay Śrīla Prabhupāda noong Hunyo 2, 1977, ang mga salitang binigyang diin sa itaas ay **“ang disipulo na nabigyan ng inisasyon”** subali’t sa paynal na dokumento, makikita natin na ito ay binago sa **“ang aking disipulo na nabigyan ng inisasyon”**. Ipinakikita dito na sinadya ni Śrīla Prabhupāda na gawin ito.

Ang mga intensiyon ni Śrīla Prabhupāda sa deklarasyon ng kanyang Habilin ay kasang-ayon ng liham/direktiba noong ika-9 ng Hulyo, 1977 at ng konbersasyon noong ika-28 ng Mayo, 1977. Malinaw niyang tinukoy ang *ṛtvik* na sistema ng inisasyon kaya kusang-loob niyang nais na panatilihin ang kanyang posisyon bilang the *dīkṣā guru* ng ISKCON kahit pagkatapos ng pisikal niyang paglisan dito sa mundo.

1.4: Pangunanahing mg Pag-amin ni Tamāla Kṛṣṇa (Ang May-Akda ng Liham/Direktiba noong Ika-9 ng Hulyo, 1977)

1. Noong ika-22 ng Abril, 1977, kinailangan ni Tamāla Kṛṣṇa Gosvāmī na sabihin ito kay Śrīla Prabhupāda: "Mabuti, napag-aralan ko ang sarili ko at lahat ng iyong mga disipulo, at ito ay malinaw na katunayan na lahat tayo ay nakatadhanang mga kaluluwa (conditioned souls), kaya hindi tayo maaaring maging *guru*."

2. Noong ika-3 ng Disyembre, 1980, inamin ni Tamāla Kṛṣṇa Gosvāmī ang mga sumusunod: “Sa katunayan, hindi naghirang si Prabhupāda ng sino mang *guru*. [...] Siya ay naghirang ng labing-isang *ṛtvik*. Sila ay hindi niya hinirang na *guru*. Ako at ang iba pang GBC ay gumawa ng pinakamasamang serbisyo sa kilusang ito sa huling tatlong taon dahil ang paghirang ng mga *ṛtvik* ay binigyan naming ng kahulugan na paghirang ng mga *gurus*.” Sa katunayan, sadyang sulit basahin ang kabuuan ng pag-amin na ito (Apendiks B) kung saan binigyang diin niya ang punto na si Śrīla Prabhupāda ay hindi naghirang ng sino mang *guru*.

Kabanata 2: Ebidensiyang Pilosopikal

Hanggang sa ngayon, tiningnan natin ang ebidensiyang dokumentaryo mula sa legal na mga dokumento at opisyal na pagtatala sa pamamagitan ng audio na kung saan ang katotohanan ay higit pa na hindi maitatanggi. Ngayon, bibisitahin natin ang prinsipyo ng *guru-tattva* mula sa pananaw na pilosopikal o hango sa banal na kasulatan upang maunawaan kung sino ang nararapat na maging buong katapatang *guru*, kung sino ang hindi nararapat, at upang mas mapagtibay ang pagkakaunawa natin sa mga tagubilin ni Śrīla Prabhupāda ukol sa inisasyon sa ISKCON pagkatapos ng taong 1977.

2.1: Depinisyon ng Dīkṣā (Inisasyon)

Ang *dīkṣā* ay kombinasyon ng dalawang salita — ‘*Dī*’ at ‘*kṣa*’. Ang ‘*di*’ ay nangangahulugang *divya-jñānam*, transedental na kaalaman, at ang ‘*kṣa*’ ay nangangahulugang *kṣapayati*, lipulin o puksain (ang mga reaksyong nagmula sa makasalanang mga gawain). (Ayon sa pagsasalin ng bawat salita sa Śrīmad Bhāgavatam 4.24.61 at Caitanya-caritāmṛta Antya-līlā 3.62). Kaya naman, ang *dīkṣā* ay nangangahulugang pagpapakilala ng transedental na kaalaman at ang kinahinatnan na paglipol ng reaksyong nagmula sa makasalanang mga gawain. Ang mga sumusunod na taludtod (verses) ay tumutukoy dito sa depinisyon ng salitang *dīkṣā*.

*divyaṁ jñānaṁ yato dadyāt kuryāt pāpasya saṅkṣayam
tasmāt dīkṣeti sā proktā deśikais tattva-kovidaiḥ*

“Ang *dīkṣā* ay ang proseso kung saan ang isang tao ay maaaring gisingin ang kanyang transedental na kaalaman at lupigin ang lahat ng mga reaksyon na nagmula sa makasalanang mga gawain. Ang isang taong eksperto sa pag-aaral ng inihayag na banal na mga kasulatan ay may kaalaman sa proseso bilang *dīkṣā*.”

—Śrīla Jīva Gosvāmī’s *Bhakti-sandarbha* (283), hango sa diwa ng
Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā 15.108

*tad viddhi praṇipātena paripraśnena sevayā
upadekṣyanti te jñānaṁ jñāninas tattva-darśinaḥ*

*yathaidhāṁsi samiddho 'gnir bhasma-sāt kurute 'rjuna
jñānāgniḥ sarva-karmāṇi bhasma-sāt kurute tathā*

“Subukang pag-aralan ang katotohanan sa pamamagitan ng paglapit sa pinunong espiritwal. Magtanong sa kanya nang may kababaang loob at mag-gawad ng serbisyo sa kanya. **Ang kaluluwa na may pagkakakilanlan sa sarili ay may kakayahang magbahagi ng kaalaman s inyo** dahil nakita na niya ang katotohanan... Habang ang nagliliyab na apoy ay ginagawang abo ang mga kahoy na panggatong, O Arjuna, gayon din ang apoy ng kaalaman **na sumusunog hanggang maging abo ang lahat ng mga reaksiyon patungo sa materyal na mga Gawain.**

— *Bhagavad-gītā* 4.34 at 4.37

*om ajñāna-timirāndhasya jñānāñjana-śalākayā
cakṣur unmlītaṁ yena tasmai śrī-gurave namaḥ*

“Ako ay isinilang sa **pinakamadilim na kamangmangan**, at ang **aking pinunong espiritwal ang nagbukas sa aking mga mata nang may tanglaw ng kaalaman.** Iniaalay ko ang aking puno ng respetong paggalang para sa kanya.”

— *Panimula sa Bhagavad-gītā As It Is*

*cakṣu-dān dilo jei, janme janme prabhu
sei, divya-jñān hṛde prokāśito
prema-bhakti jāhā hoite, avidyā vināśa jāte*

“Binubuksan niya ang aking nanlalabong paningin at **pinupuno ang aking puso ng transedental na kaalaman.** Siya ang aking panginoon sa aking bawat kapanganakan. Mula sa kanya, ang kalugud-lugod na *prema* ay nagmumula; sa pamamagitan niya ang **kamangmangan ay nawasak.**”

— *Śrī Guru-vandanā* awit ni Narottama dāsa Ṭhākura, ika-3 sagnong

Kaya naman ang *dīkṣā* ay nagaganap kapag ang transedental na kaalaman ay ipinadadala mula sa *guru* na may pagkakatanto sa sarili papunta sa disipulo at ang mga makasalanang reaksiyon ng disipulo ay kumpletong napupukso. Ang seremonyas ng pagbibigay ng pangalan ay isang mahalagang pormalidad subali't ito ay maaaring itanghal ng ibang mga *ṛtviks* (mga pari) sa ngalan ng *guru*. Sa ISKCON, ang lahat ng mga deboto ay tumatanggap ng transedental na kaalaman mula sa mga aklat ni Śrīla Prabhupāda. Kaya naman, si Śrīla Prabhupāda ang *dīkṣā guru* para sa lahat.

2.2: Sino ang Maaaring Maging *Dīkṣā Guru*?

May dalawang pamantayan sa isang tao upang siya ay maging pinunong espirituwal —

1. Pagtataglay ng mga kwalipikasyon ng isang pangunahing klaseng deboto
2. Awtorisasyon ng kanyang pinunong espirituwal

Ang pagiging dalisay na deboto ay ang pangunahing kwalipikasyon upang maging isang *guru*. Subali't ang pagtataglay ng kwalipikasyong ito lamang ay hindi awtomatikong nangangahulugan na maaari na siyang maging *dīkṣā guru*. Kailangan pa rin niyang mahirang ng kanyang *guru* upang maging regular na *dīkṣā guru*. Syempre, kapag ang isa ay awtorisado ng kanyang *guru* upang maging *guru*, kailangan nating maunawaan na siya ay isa nang dalisay na deboto sapagka't ito ang pangunahing kwalipikasyon upang maging isang *guru*.

Ngayon, muli nating bisitahin ang mga pamantayan mula sa mga pananaw na pilosopikal o ayon sa banal na kasulatan. Sa pamamagitan nito, sumasangguni tayo sa literaturang Vedic at sa mga pahayag ni Śrīla Prabhupāda.

2.2.1: Kwalipikasyon ng Isang Dīkṣā Guru

Ang puno ng katapatang pinunong espirituwal ay isang dalisay, pangunahing klaseng deboto. May 3 uri ng mga deboto at ang pinunong espirituwal ay kinakailangang isang pangunahing klaseng deboto. Ang mga kwalipikasyon ng isang pangunahing klaseng deboto ay ang mga sumusunod:

*sarva-bhūteṣu yaḥ paśyed bhagavad-bhāvam ātmanaḥ
bhūtāni bhagavaty ātmany eṣa bhāgavatottamaḥ*

“Ang pinakanangungunang deboto ay nakikita sa kalooban ng lahat ang kaluluwa ng lahat ng mga kaluluwa, ang Kataas-taasang Personalidad ng Diyos, Śrī Kṛṣṇa. Samakatuwid, nakikita niya ang lahat na kaugnay sa Kataas-taasang Panginoon at nauunawaan niya na ang lahat nang nabubuhay ay magpakailan mang matatagpuan sa kalooban ng Panginoon.”

— Śrīmad Bhāgavatam 11.2.45

*sarva-bhūta-stham ātmānaṁ sarva-bhūtāni cātmani
īkṣate yoga-yuktātmā sarvatra sama-darśanaḥ*

“Ang isang tunay na *yogi* ay siyang nakakapansin sa Akin sa bawat nilalang, gayon din, nakikita ang bawat nilalang sa Akin. Samakatuwid, ang isang tao na may pagkakakilanlan sa kanyang sarili ay nakikita Ako kahit saan.

— Bhagavad-gītā 6.29

“Kapag ang pag-unlad ng pananampalataya ang pag-uusapan, ang isang taong sadyang maalam sa literatura ng serbisyong debosyonal at nakatamo na ng yugto ng matibay na pananampalataya ay tinatawag na pangunahing klaseng tao sa Kamalayan kay Kṛṣṇa. At ang pangalawang klase ay iyong mga hindi gaanong sumusulong ang pang-unawa sa debosyonal na mga kasulatang banal ngunit may awtomatiko’t matatag na pananampalataya na ang Kṛṣṇa *bhakti* o serbisyo para kay Kṛṣṇa ay ang

pinakamahasay na paraan kaya naman, sa ilalim ng matibay na pananalig, ito ay natatamo niya. Kaya naman, sila rin ay mas nakatataas sa pangatlong klase na siyang wala kahit perpektong kaalaman sa banal na kasulatan, gayon din, walang mabuting pananampalataya subali't sa pamamagitan ng asosasyon at pagiging payak ay nasusubukan nilang makasunod. **Ang pangatlong klase ng tao sa Kamalayan kay Kṛṣṇa ay maaaring bumagsak subali't kapag ang isa ay nasa pangalawa o pangunahing klase, siya ay hindi babagsak.”**

— *Bhagavad-gītā* 9.3, Diwa

Ang puno ng katapatang *guru* ay hindi bumabagsak mula sa debosyonal na posisyon upang makisali sa hindi debosyonal o makasalanan o mga gawaing materyalistiko.

*vāco vegarṁ manasaḥ krodha-vegarṁ
jihvā-vegam udaropastha-vegam
etān vegān yo viśaheta dhīraḥ
sarvām apīmām pṛthivīm sa śiṣyāt*

“ Ang isang taong maalam na kayang tiisin ang simbuyo na makapagsalita, mga pangangailangan ng pag-iisip, mga gawain ng pagkapoot, at ang mga tukso ng dila, tiyan, at maseselang bahagi ng katawan ay kwalipikadong makagagawa ng mga disipulo sa lahat ng bahagi ng mundo.”

— *Śrī Upadeśāmṛta* 1 (Nectar of Instruction 1)

*mahā-bhāgavata-śreṣṭho
brāhmaṇo vai gurur nṛṇām*

Ang *guru* ay kinakailangang matatagpuan sa pinakamatayog na plataporma ng serbisyong debosyonal. May tatlong klase ng mga deboto, at ang *guru* ay kinakailangang nagmula sa pinakamatayog na klase.. Ang pangunahing klase ng deboto ay ang pinunong espirituwal para sa lahat ng uri ng tao.”

— *Caitanya-caritāmṛta*, *Madhya-līlā* 24.330, Diwa;

Hango mula sa *Padma Purāṇa*

“Kapag ang isang tao ay nakamit ang pinakamatayog na posisyon ng *mahā-bhāgavata*, siya ay tatanggapin bilang *guru* at sasambahin nang eksaktong katulad ng Hari, ang Personalidad ng Diyos. Ang taong iyon lamang ang karapat-dapat na maghawak ng posisyon ng isang *guru*.”

— *Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā* 24.330, Diwa

“Si Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura ay nagbigay ng ilang mga praktikal na pahiwatig upang ang *uttama-adhikārī* Vaiṣṇava ay kilalanin sa pamamagitan ng kanyang abilidad na hanguin ang karamihan ng mga bumagsak na mga kaluluwa patungo sa pagiging Vaisnava. **Ang isang tao ay hindi karapat dapat na maging pinunong espirituwal maliban na lamang kung natamo niya ang pinakamatayog na plataporma ng *uttama-adhikārī*.** Ang isang baguhang Vaisnava o isang Vaisnava na matatagpuan sa kalagitnaan ng plataporma ay maaari ring tumanggap ng mga disipulo, subali’t ang mga disipulong iyon ay kailangang nasa katumbas na plataporma, at ito ay kailangang maunawaan na sila ay hindi makaaangat nang mahusay patungo sa pinakamatayog na mithiin ng buhay sa ilalim ng hindi sapat niyang paggabay. **Samakatwid, ang disipulo ay kinakailangang maingat sa pagtanggap ng *uttama-adhikārī* bilang isang pinunong espirituwal.**”

— Nectar of Instruction 5, Diwa

2.2.2: Awtorisasyon ng Isang Dīkṣā Guru

Bagama’t ang pinunong espirituwal ay kinakailangang maging pangunahing klaseng deboto, hindi ito nangangahulugan na ang bawat pangunahing klaseng deboto ay awtomatikong nagiging pinunong espirituwal. Kailangan pa rin na nakamit niya ang ikalawang pamantayan— ang awtorisasyon. Maraming mga halimbawa sa kabuuan ng kasaysayang Vedic ng dalisay na mga deboto na hindi naging mga pinunong espirituwal. Kaya naman ang isang dalisay na deboto ay hindi kasingkahulugan ng pinunong espirituwal subali’t ang puno ng katapatang pinunong espirituwal ay nararapat na dalisay na deboto ng Panginoong Kṛṣṇa.

“Sa kabuuan, maari mong malaman na siya ay hindi malayang tao, kaya naman, hindi siya maaaring magbigay ng inisasyon sa kahit kaninong tao sa Kamalayan kay Kṛṣṇa. **Kinakailangan ng espesyal na espirituwal na basbas mula sa mga kataas-taasang awtoridad.**”

— Liham ni Śrīla Prabhupāda kay Janardāna, Abril 26, 1968

“Narapat na ang isang tao ay tumanggap ng inisasyoin mula sa puno ng katapatang pinunong espirituwal na nagmula sa pagkakasunud-sunod ng mga disipulo na siyang binigyan ng awtorisasyon ng sinundan niyang pinunong espirituwal. Ito ay tinatawag na *dīkṣā-vidhāna*.”

— Śrīmad Bhāgavatam 4.8.54, Diwa

Isang Lalaking Indian (1): Kailan ka nagsimulang maging pinunong espirituwal ng Kamalayan kay Kṛṣṇa?

Prabhupāda: Noong ang aking *Guru Mahārāja* ay nag-utos sa akin. Ito ang *guru-paramparā*.

Isang Lalaking Indian (1): Ginawa niya lang ba...

Prabhupāda: Subukan mong unawain. Huwag padalos-dalos. Ang isang *guru* ay maaari lang maging *guru* kung siya ay inutusan ng kanyang *guru*. Iyon lamang. Kung hindi, wala nang maaaring maging *guru*.

— Sesyon ng tanungan at sagot sa pagtuturo ni Śrīla Prabhupāda ng Bhagavad-gītā
7.2 noong Octubre 28, 1975, sa Nairobi, Kenya

2.3: Ang Palaisipan ng Paramparā

Sa kabanatang ito, ating pag-aaralan kung paanong ang *ṛtvik* na sistema ng inisasyon ni Śrīla Prabhupāda, kahit hindi kinaugalian, ay perpektong akma sa mga konklusyon ng banal na kasulatan at tradisyong pangdisipulo.

2.3.1: Kailangan ba a Pisikal na Nabubuhay ang Dīkṣā Guru upang Tumanggap ng mga Disipulo?

Minsan, ang pagtatalo ay nag-aalok na kung walang papalit kay Śrīla Prabhupāda, ang *paramparā*, o pagkakasunud-sunod ng mga disipulo, ay puwersadong ititigil ng mga tagasunod ng sistemang *ṛtvik*. Kaya naman, sinasabi nila na kinakailangang mayroong isang taong nabubuhay upang mapanatili ang pagkakasunud-sunod na walang patid at tuluy-tuloy. Higit pa, nararamdaman nila na ang sino man ay hindi magkakaroon ng personal na gabay mula sa mga aklat, kung saan, ito ay posible kung may pisikal na presensya. Kinakailangan ba na ang *guru* ay pisikal na naririto sa planetang ito upang tumanggap ng mga disipulo o maipakalat ang transedental na kaalaman? Atin ngayong tutukuyin ang tanong na ito mula sa mga pahayag ni Śrīla Prabhupāda at mula sa mga banal na sanggunian upang makatamo ng wastong perspektibo.

Madhudviṣa: “Mayroon bang kahit anong paraan para sa isang Kristiyano, kahit walang tulong ng pinunong espirituwal, na marating ang espirituwal na kalangitan sa pamamagitan ng paniniwala sa mga wika ni Hesu Kristo at pilit na pagsunod sa Kanyang mga itinuturo?”

Śrīla Prabhupāda: “Hindi ko nasundan.”

Tamāla Kṛṣṇa: “Kaya ba ng isang Kristiyano sa panahong ito, kung walang pinunong espirituwal, subali't sa pamamagitan ng pagbabasa ng Bibliya at pagsunod sa mga wika ni Hesus, ang makarating sa...”

Śrīla Prabhupāda: “Kapag nagbasa ka ng Bibliya, sinusunod mo ang pinunong espirituwal. Paano mo sasabihin na wala? Sa sandaling binasa mo ang Bibliya, ito ay nagangahulugan na sinusunod mo ang mga itinuturo ng Panginoong Hesu Kristo, ibig nitong sabihin na ikaw ay sumusunod sa pinunong espirituwal. Kaya nasaan ang oportunidad dito na walang pinunong espirituwal?”

Madhudviṣa: “Ako ay tumutukoy sa isang nabubuhay na pinunong espirituwal.”

Śrīla Prabhupāda: “Ang pinunong espirituwal ay hindi tanong ng... **Ang pinunong espirituwal ay walang hanggan.** Ang pinunong espirituwal ay walang hanggan. Kaya ang tanong mo ay walang pinunong espirituwal. Ang pagkawala ng pinunong espirituwal ay hindi mangyayari, sa kahit anong yugto ng iyong buhay. Maaari mong tanggapin itong pinunong espirituwal na ito o iyong pinunong espirituwal na iyon. Iyon ay magkaibang bagay. Subali't kailangan mong tanggapin. Katulad ng sinasabi mo na “sa pamamagitan ng pagbabasa ng Bibliya,” **kapag nagbasa ka ng Bibliya, ito ay nanganaghulugang ikaw ay sumusunod sa pinunong espirituwal na kinakatawan ng ilang mga pari o ilang mga pastor na kasama sa linya ni Hesu Kristo.**”

— Paglalakad Tuwing Umaga ni Śrīla Prabhupāda, Oktubre 2, Seattle

Deboto: “Śrīla Prabhupāda, kapag ikaw ay wala na ang presensya sa amin, paano ito magiging posible na tumanggap ng mga tagubilin, kagaya halimbawa, kapag may mga katanungang maaaring mangibabaw?”

Śrīla Prabhupāda: “Mabuti, sa mga katanungan...Ang mga sagot ay naroon sa aking mga aklat.”

— Paglalakad Tuwing Umaga ni Śrīla Prabhupāda, Mayo 13, 1975, Los Angeles, USA

“Siya ay may pangangatwirang hindi wasto, siya na nagsasabing ang mga Vaiṣṇava ay namamatay, kapag yaong buhay nila ay nananatiling matunog.” (“He reasons ill who tells that Vaiṣṇavas die, when thou art living still in sound.”)

— Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura

"Si Kṛṣṇa at ang Kanyang kinatawan ay pareho. Katulad na lamang ni Kṛṣṇa na kayang magkaroon ng presensya nang sabay-sabay sa milyon-milyong mga lugar.

Kahalintulad, ang pinunong espirituwal ay kaya ring magkaroon ng presensya nasaan man naisin ng disipulo niya. Ang pinunong espirituwal ay ang prinsipyo, hindi ang katawan. Katulad na lamang ng telebisyon na may kakayanang mapanood sa libu-libong lugar sa pamamagitan ng prinsipyo ng relay monitoring.”

— Liham ni Śrīla Prabhupāda’s kay Mālatī, Mayo 28, 1968

Mayroong iba pang mga pahayag si Śrīla Prabhupāda sa bagay na ito subali't ang punto rito ay ubod nang liwanag. Hindi kinakailangan na ang katawan ng pinunong espirituwal ay pisikal na naririto upang makapagpalaganap ng kaalaman, lalo na kung ang mga aklat niya ang nagbibigay katuparan sa layunin.

Kahit nang si Śrīla Prabhupāda ay pisikal na naririto pa, hindi siya personal na nagbigay ng inisasyon sa karamihan ng kanyang mga disipulo at gayon pa ma'y hindi rin sila nagkakaroon ng madalas na personal na asosasyon, kung mayroon man, kay Śrīla Prabhupāda. Itrinakda ni Śrīla Prabhupāda ang sistema ng pamamahala sa paraan na ang mga deboto na kabilang sa pangangasiwa ng templo at ang GBC ay nagsisilbing kanyang mga kinatawan at sila ay kumikilos bilang *śikṣā guru* at sila ang magbibigay ng tagubilin sa iba pang mga deboto kagaya ng mga itinuro ni Śrīla Prabhupāda at ang lahat ay magiging mga disipulo ni Śrīla Prabhupāda. Sila ay magdaraos rin ng inisasyon nang lubos na naaayon sa sistemang ṛtvik na ngayo'y nasasailalim ng pagtatalo.

*evam̐ paramparā-prāptam̐ imam̐ rājarṣayo viduḥ
sa kāleneha mahatā yogo naṣṭaḥ parantapa*

evam—thus; *paramparā*—disciplic succession; *prāptam*—received; *imam*—this science; *rājarṣayaḥ*—the saintly kings; *viduḥ*—understood; *saḥ*—that knowledge; *kālena*—in the course of time; *iha*—in this world; *mahatā*—by great; ***yogaḥ*—the science of one's relationship with the Supreme**; ***naṣṭaḥ*—scattered**; *parantapa*—O Arjuna, subduer of the enemies

“Ang katas-tasang siyensiya na ito, kaya naman, ay natanggap sa pamamagitan ng tanikala ng **pagkakasunud-sunod ng mga disipulo**, at ang mga banal na mga hari ay

naunawaan ito sa ganitong paraan. Subali't sa paglipas ng panahahon ang pagkakasunud-sunod **ay napatid**, at kaya naman ang **siyensiya kung sadyang paano ito, ay tila naglaho.**"

— *Bhagavad-gītā* 4.2

Mula sa taludtod na ito, malinaw nating mauunawaan na ang *paramparā*, o pagkakasunud-sunod ng mga disipulo, ay itinuturing na patid na kapag ang siyensiya ng relasyon ng isang tao sa Kataas-taasan ay naglaho. Ang eksaktong mga salita na

ginamit dito ay *yogaḥ naṣṭaḥ*, na ang ibig sabihin ay ang siyensiya na naglaho; hindi binanggit na *śārīra naṣṭaḥ*, o ang katawan ng *guru* na naglaho. Kaya ang *paramparā* ay itinuturing na napatid kapag ang siyensiya ng *bhakti-yoga* ay naglaho, hindi kapag ang katawan ng espirituwal na pinuno ay naglaho.

Sa konteksto ng ISKCON, ang mga aklat ni Śrīla Prabhupāda ay lubos na naririto at libu-libong mga tao ang nagiging deboto sa pamamagitan ng pagbabasa ng mga aklat na ito. Kaya ang siyensiya ng serbisyong debosyonal ay hindi nawala. Kaya naman, ang *paramparā* ay hindi napatid.

“Ang mga ito ay hindi ordinaryong mga aklat. Ito ay mga naitalang *chanting*. Sino mang makababasa, siya ay makakapakinig.”

— Liham ni Śrīla Prabhupāda kay Rūpānuga dāsa, Oktubre 19, 1974

“Ang bisa ng transedental na tunog ay hindi nabawasan nang dahil sa ang nagpapaugong dito (vibrator) ay waring wala rito.”

— *Śrīmad Bhāgavatam* 2.9.8, Diwa

“Kapag nakadarama tayo ng pagkakalayo mula kay Kṛṣṇa o sa pinunong espirituwal, kailangan lang nating subukan na alalahanin ang mga wika ng tagubilin, at hindi na natin madarama ang pagkakalayong ito. Ang asosasyong ito kay Kṛṣṇa at sa pinunong espirituwal ay nararapat na maging asosasyon sa pamamagitan ng pag-ugong

(vibration), hindi ng pisikal na presensya. Ito ang tunay na asosasyon. Naglalaan tayo ng mas matinding kahalagahan sa kung ano ang nakikita, ngunit noong si Kṛṣṇa ay naririto pa sa planetang ito, sadyang napakaraming tao ang nakakita sa Kanya at hindi naman napagtanto na Siya ang Diyos; kaya ano ang kagandahan ng kung ano ang nakikita? Sa pamamagitan ng pagkakakita kay Kṛṣṇa, hindi mangangahulugang mauunawaan natin Siya, subali't sa matamang pakikinig sa Kanyang mga itinuro, tayo ay makararating sa plataporma ng pagkaka-unawa. Madarama natin si Kṛṣṇa kaagad sa pamamagitan ng pag-ugong ng tunog (sound vibration); kaya naman, kailangan nating maglaan ng mas matinding kahalagahan sa pag-ugong ng awit ni Kṛṣṇa at ng pinunong espirituwal—matapos nito, tayo ay makararamdam ng kasiyahan at hindi na makadarama ng pagkakalayo.”

—hango mula sa aklat ng
Elevation to Kṛṣṇa Consciousness, Pahina 57-58

Ang lahat ng mga pahayag na ito ay tumutukoy sa katotohanan na sa pamamagitan ng pagbabasa ng mga aklat ni Śrīla Prabhupāda, tayo ay direktang mabibigyan niya ng inisasyon sa pamamagitan ng pagtanggap ng transedental na kaalaman.

Paano tayo makasisiguro na si Śrīla Prabhupāda ay magagalak sa ating serbisyo kung hindi niya pisikal na maipapahayag ito sa atin? Ang kasagutan dito ay kapag ang pinunong espirituwal ay nagalak, ang Kataas-taasang Panginoon ay magagalak din. *Yasya prasādād bhagavat-prasādaḥ*. At sa sandaling ang Panginoon ay nagalak, bibiyayaan Niya ang disipulo ng tunay na espirituwal na pag-angat.

*bhaktiḥ pareśānubhavo viraktir
anyatra caiṣa trika eka-kālah
prapadyamānasya yathāśnataḥ syus
tuṣṭiḥ puṣṭiḥ kṣud-apāyo 'nu-ghāsam*

Ang debosyon, direktang ekspiryensiya sa Kataas-taasang Panginoon, at ang paglayo mula sa ibang mga bagay— ang tatlong ito ay darating ng sunud-sunod sa isang taong

tumanggap ng pagkalinga ng Kataas-taasang Personalidad ng Diyos, sa parehong paraan na ang pagkakadama ng kagalakan, pagkakaroon ng sustansya ng katawan, at pagkakatawid mula sa gutom ay darating nang sunud-sunod at paparami, sa bawat kagat, para sa isang taong kumakain.”

— Śrīmad Bhāgavatam 11.2.42

Ang tunay na espirituwal na pag-unlad ay nangangahulugan nitong tatlong bagay na ito. Kapag ang isang tao ay progresibong nakaramdam ng tunay at kusang-loob na debosyon, nagkaroon ng direktang pagtanto sa Kataas-taasang Panginoon, at higit sa lahat, nakaramdam ng progresibong paglayo mula sa makasalanang pamumuhay, ito ay mauunawaan na si Śrīla Prabhupāda ay nagagalak.

2.3.2: Maaari ba Tayong Tumanggap ng mga Tagubilin mula sa Hinalinhang mga Ācārya?

Ang tanong ay maaaring ipahayag nang ganito— Kung kaya nating magkaroon ng asosasyon at makatanggap ng inisasyon mukla sa isang *ācārya* sa pamamagitan lamang ng pagbabasa ng kanyang mga aklat, bakit hindi na lang natin lundagan ang pagkakasunud-sunod ng mga disipulo (disciplic succession) at tumanggap ng tagubilin nang direkta mula kay, sabihin na nating, si Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura o kahit si Śrīla Rūpa Gosvāmī, o sino mang hinalinhan na *ācārya* na mas nakatataas sa pagkakasunud-sunod ng mga disipulo? Ang sagot ay matatagpuan sa sumusunod na pahayag ni Śrīla Prabhupāda:

“...upang makatanggap ng tunay na mensahe ng Śrīmad-Bhāgavatam **ang isang tao ay kinakailangang lumapit sa kasalukuyang tagapag-ugnay**, o pinunong espirituwal, **sa tanikala ng pagkakasunud-sunod ng mga disipulo**. Matapos mabigyan ng inisasyon ng wastong pinunong espirituwal na nasa tanikala ng pagkakasunud-sunod, ang isang tao ay kinakailangang iugnay ang sarili niya sa pagpapakalat ng *tapasya* sa pagpapatupad ng serbisyong debosyonal.”

— Śrīmad Bhāgavatam 2.9.7, Diwa

Ang kasalukuyang tagapag-ugnay sa pagkakasunud-sunod ng mga disipulo ay ang pinunong espirituwal na siyang aktibong nagpapalaganap ng transedental na konklusyon pangdisipulo sa publiko, pangkalahatan. Ginagawa ito ni Śrīla Prabhupāda sa pamamagitan ng kanyang mga aklat. Kaya naman, si Śrīla Prabhupāda ay ang awtorisadong *dīkṣā guru* ng ISKCON.

2.3.3: Binuwag ba ni Śrīla Prabhupāda ang Tradisyong Pangdisipulo (Disciplic Tradition)?

Mayroong pagtatalong inihain na si Śrīla Prabhupāda ay dumating dito sa mundo upang ipakita ang awtorisadong konklusyon pangdisipulo ng *Gauḍīya Vaiṣṇava sampradāya*. Ngunit, hindi pa kahit minsan, ang sistemang *ṛtvik* ng inisasyon ay itinaguyod ng kahit sino sa mga hinalinhang *ācārya*. Paanong si Śrīla Prabhupāda ay makagagawa ng

kahit anong bagay na taliwas sa tradisyon ng ating *sampradāya*? Kaya naman, sinasabi nila na ang sistemang *ṛtvik*, partikular na matapos ang kanyang hayag na presensya, ay hindi awtorisado ni Śrīla Prabhupāda sapagkat hindi siya gagawa ng kahit anong bagay na taliwas sa tradisyong pangdisipulo.

Ngayon, ito ay maalam nating mabibigyang diin na ang tradisyon ng pagkakakasunud-sunod ng mga disipulo ay upang maipalaganap ang dalisay na pilosopiya ng Kamalayan kay Kṛṣṇa sa mga nakatakdang kaluluwa (conditioned souls). Paanong ang isang partikular na pinunong espirituwal ay magagawa ito sa kanyang panahon, kinalalagyan, at sariling pagkakataon, sa isang transedental at teknikal na detalye na maaaring kaiba mula sa bawat isang pinunong espirituwal subali't ang prinsipyo ng pagpapalaganap ng Kamalayan kay Kṛṣṇa ay nananatiling buo. Ang pagpapalaganap ng Kamalayan kay Kṛṣṇa ay an bumubuo ng tradisyong pangdisipulo, hindi ng mga kinaugalian.

Sa totoo lang, si Śrīla Prabhupāda ay gumawa ng maraming mga pag-sasaayos na naaayon sa panahon, lugar, at pagkakataon. Kasama ng iba pang mga halimbawa,

ang isang nakatatawag-pansin ay ang utos niya sa kanyang mga disipulo na mag-chant ng 16 na rounds ng Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* araw-araw sa beads. Samantalang ang aktuwal na pamantayan ng araw araw na preskripsyon ng chanting ay 64 rounds kada araw. Sa totoo lang, si Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura, ang pinunong espirituwal ni Śrīla Prabhupāda, ay naitalang nagbigay ng pahayag na kapag ang isang tao ay nag-chant ng kulang sa 64 na rounds kada araw, siya ay hindi man lamang maituturing na tao. Subali't naobserbahan ni Śrīla Prabhupāda, na ang isang modernong kandidato ay hindi kayang mag-chant ng 64 na rounds, kaya naman, binigyan niya tayo ng 16 rounds kada araw na kondisyon. Sa mga sumusunod na pagsasalin at diwa ng taludtod (verse) ng Śrīmad Bhāgavatam, inihayag ni Śrīla Prabhupāda ang isang iterasanteng katotohanan.

*svayaṁ samuttīrya sudustaraṁ dyuman
bhavārṇavaṁ bhīmam adabhra-sauḥḍāḥ
bhavat-padāmbhoruha-nāvam atra te
nidhāya yātāḥ sad-anugraho bhavān*

“O Panginoon, na siyang kahawig ng isang nagliliwanag na araw, Ikaw ay laging handa upang mapunuan ang hiling ng Iyong deboto, at kaya naman Ikaw ay kilala bilang puno ng kahilingan (desire tree) [*vāñchā-kalpataru*]. Kapag ang mga *ācārya* ay ganap na nanahan sa ilalim ng Iyong lotus feet upang matawid ang mabangis na karagatan ng kawalang kamalayan, **ibinabahagi nila sa mundo ang pamamaraan kung paano sila nakatawid, at dahil ikaw ay puno ng awa sa Iyong iba pang mga deboto, tinatanggap Mo ang pamamaraan na ito upang matulungan sila.**”

— *Śrīmad Bhāgavatam* 10.2.31

“Sa ating Kilusan ng Kamalayan kay Kṛṣṇa, ... ang mga deboto ay napayuhan na iwasan ang apat na makasalanang mga gawain — pakikipagtalik sa labas ng batas ng kasal, pagkalasing, pagkain ng karne, at pagsusugal — at **mag-chant ng labing-anim na rounds kada araw. Ito ay ang puno ng katotohanang mga tagubilin.** ... Ang *ācārya* ang nagbibigay ng isang angkop na pamamaraan upang matawid ang karagatan

ng kawalang kamalayan sa pamamagitan ng pagtanggap sa bangkang naglalaman ng lotus feet Panginoon, at kapag ang pamamaraan na ito ay istriktong nasunod, ang mga tagasunod ay lubusang makararating sa destinasyon, sa biyaya ng Panginoon. Ang pamamaraan na ito ay tinatawag na *ācārya-sampradāya*. Kaya naman, ito ay nababanggit na, *sampradāya-vihīnā ye mantrās te niṣphalā matāḥ (Padma Purāṇa)*. Ang *ācārya-sampradāya* ay istriktong puno ng katotohanan. Kaya naman, ang isang tao ay kinakailangang tanggapin ang *ācārya-sampradāya*; dahil kung hindi man, ang pinagsikapan ng isang tao ay mawawalan ng saysay.”

— *Śrīmad Bhāgavatam* 10.2.31, Diwa

Ang kondisyon ng 16-na-rounds-kada-araw ay sadyang hindi kinaugalian subali't binanggit ito ni Śrīla Prabhupāda sa diwa na nasa itaas na ito ay istrikto at puno ng katotohanang tagubilin. Ito ang transedental na kapangyarihan ng *ācārya* ang mangaral nang naaayon sa panahon, lugar, at pagkakataon. Ang prinsipyo ng Kamalayan kay Kṛṣṇa ay hindi nakukompromiso subali't ang kaliit-liitang teknikal na mga detalye ay isinaayos ng *ācārya (ācārya-sampradāya)* upang umakma sa partikular na sitwasyon. Kaya, kung ang hindi kinaugaliang 16-na-rounds-kada-araw na kondisyon ay puno ng katotohanan, bakit hindi gayon din ang hindi kinaugaliang sistemang *ṛtvik*?

Kung ang isang tao ay hindi handang tanggapin ang *ṛtvik* na sistema ng mga inisasyon dahil ito ay hindi kinaugalian, hindi rin dapat na tanggapin ng sino man ang hindi kinaugaliang regulasyon ng 16 na rounds. Ang isang tao ay dapat ituloy pa rin ang pag-chant ng 64 na rounds katulad ng kung ano ang orihinal na preskripsiyon ng hinalinhang mga *ācārya*. Subali't ito ay praktikal na hindi posible sa kasalukuyang konteksto. Kaya ang puno ng katotohanan at praktikal na proseso ay ang sundin ang preskripsiyon ni Śrīla Prabhupāda na 16 na rounds, gayon din, ang kanyang *ṛtvik* na sistema ng mga inisasyon.

2.3.4: "Subali't Sinabi ni Śrīla Prabhupāda ang Ganito Noon..."

Maaaring maraming beses nang tila nahikayat ni Śrīla Prabhupāda ang kanyang mga disipulo noon na maging mga *guru* sa panghinaharap, matapos ang kanyang pisikal na

paglisan, at bigyan ng inisasyon ang mga deboto sa kani-kanilang sariling ngalan, kaya naman, maitutuloy ang tanikala ng pagkakasunud-sunod ng mga disipulo. Bakit ngayon niya ihahain sa huli ang *rtvik* na sistema ng mga inisasyon at ititigil ang tanikalang pangdisipulo na kung saan siya ang huli sa pagkakasunud-sunod?

Ito ay maalam na alalahanin na ang pagkakasunud-sunod ng mga disipulo ay nangagahulugang konklusyon na pangdisipulo, o ang siyensiya ng serbisyong debosyonal sa Kataastaasang Personalidad ng Diyos, katulad ng binabanggit sa *Bhagavad-gītā* 4.2. Hanggang ang mga aklat ni Śrīla Prabhupāda ay naipalalaganap ang mensahe ng Kamalayan kay Kṛṣṇa, ang pagkakasunud-sunod ng mga disipulo ay hindi maituturing na napatid.

Gayon pa man, pag-aaralan natin ang hayagang utos sa lahat na maging *guru*, na ipinahayag rin ni Śrī Caitanya Mahāprabhu. Ang tagubilin para sa lahat na maging *guru* ay matatagpuan sa sumusunod na taludtod sa *Caitanya-caritāmṛta*, na kadalasang ipinapahayag ni Śrīla Prabhupāda:

*yāre dekha, tāre kaha 'kṛṣṇa'-upadeśa
āmāra ājñāya guru hañā tāra' ei deśa*

“Atasan ang bawat isa na sumunod sa mga utos ng Paninoong Śrī Kṛṣṇa katulad ng kung papaanong ang mga ito ay inihahayag sa *Bhagavad-gītā* at *Śrīmad Bhagavatam*. Sa ganitong paraan, maging pinunong espirituwal at subukang palayain ang bawat isa sa lupaing ito.”

— *Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā, 7.128*

Ano pa man, ang tipo ng *guru* na hinihimok ni Panginoong Caitanya ang bawat isa na maging ay maliwanag na ipinahayag sa detalyadong mga diwa na bumubuo ng taludtod na ito:

“Ito ay, ang isa ay kailangang manatili sa tahanan, mag-chant ng Hare Kṛṣṇa *mantra* at mangaral ng mga tagublin ni Kṛṣṇa kung paano ito ipinahayag sa *Bhagavad-gītā* at *Śrīmad Bhagavatam*.”

— *Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā, 7.128, Diwa*

“Ang isa ay maaaring manatili na maybahay, medical na praktisyoner, inhinyero, o ano pa man. Hindi ito mahalaga. Ang isa ay kailangan lang na sundin ang tagubilin ni Śrī Caitanya Mahāprabhu, mag-chant ng Hare Kṛṣṇa *mahā-mantra* at magbigay ng tagubilin sa mga kamag-anak at mga kaibigan ukol sa mga itinuturo ng Bhagavad-gītā at Śrīmad-Bhagavatam ... **ito ay pinakamainam na hindi tumanggap ng kahit sinong disipulo.**”

— *Caitanya-caritāmṛta Madhya-līlā*, 7.130, Diwa

Makikita natin na ang mga tagubilin na ito ay hindi nagnanais na ang mga *guru* na pinag-uusapan ay nangangailangan munang magtamo ng kahit aling partikular na baytang ng pagkakatanto bago sila kumilos. Ang pakiusap ay agad agad. Mula rito, ito ay malinaw na ang lahat ay payak na hinihikayat na mangaral kung ano man ang nalalaman nila, at sa pamamagitan ng pagsasagawa nito sila ay magiging *śikṣā*, o mga *guru* na nagbibigay ng tagubilin. Ito ay patuloy pang nilinaw ng kondisyon para sa *śikṣā guru* na manatili sa posisyong iyon, at hindi na magtuloy pa upang maging *dīkṣā guru*: "Ito ay pinakamainam na hindi tumanggap ng kahit sinong disipulo."

— *Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā*, 7.130, Diwa

Ang magtanggap ng mga disipulo ang pangunahing layunin ng *dīkṣā guru*, kung saan ang *śikṣā guru* ay payak na nangangailangan na tuparin ang kanyang mga tungkulin sa pag-alalay sa *dīkṣā guru* at mangaral ng Kamalayan kay Kṛṣṇa sa pinakamainam na kaya niya. Ito ay malinaw mula sa mga diwa ng pahayag ni Śrīla Prabhupāda, sa taludtod na nasa itaas, na si Panginoong Caitanya, katunayan, ay binibigyan ng kapangyarihan ang mga *śikṣā guru*, at hindi ang mga *dīkṣā guru*.

Bagama't maraming beses na binanggit ni Śrīla Prabhupāda noong una na hikayatin ang lahat upang maging mga *dīkṣā-guru*, ang utos niya noong Hulyo 9, 1977 ay dapat na pangunahan ang lahat ng mga nakaraan niyang pahayag. Ang sumusunod na tanungan at sagutan na sesyon na naganap ang siyang naglinaw ng bagay na ito.

Acyutānanda: [binabasa ang tanong na nagmula sa mga panauhin] “Sinabi ni Śrī Kṛṣṇa sa huling bahagi ng *Bhagavad-gītā*, *sarva-dharmān parityajya* [*Bhagavad-gītā*

18.66], subali't sa ibang dako sa *Bhagavad-gītā*, dalawang beses na binanggit, *śreyān sva-dharmo, para-dharmo bhayāvahaḥ* [*Bhagavad-gītā* 3.35]: ang isang tao ay nararapat na gawin ang kanyang sariling tungkulin kaysa ang sa iba.”

Prabhupāda: Oo.

Acyutānanda: “Paano namin...”

Prabhupāda: Maaaring marami akong sabihin sa iyo ngunit kapag may sinabi ako nang direkta, “Gawin mo ito. Ang pinaka-unang tungkulin mo ay ang gawin ito. Hindi ka maaaring makipagtaló. Ginoo, sinabi mo sa akin noong una ang ganito.” Hindi, iyon ay hindi ang tungkulin mo. Kung ano ang sinabi ko sa iyo ngayon, gawin mo ito. Yun ang pagkamasunurin. Hindi ka maaaring makipagtaló. Siyempre, hindi nagsabi si Kṛṣṇa ng kahit anong magkasalungat, hindi, hindi ganoon iyon. Hindi mo nauunawaan. Kaya “Kahit hindi mo maunawaan, tanggapin mo ang Aking mga direktang utos sa iyo ngayon, *sarva-dharmān parityajya mām ekam* [*Bhagavad-gītā* 18.66]. Iyan ang iyong kalakaran.” Ang panginoon ay nagsasabi ng ganoon, at ang kalakaran ng alipin ay ang tanggapin ito, nang walang pakikipagtaló.

— Ang Pagtuturo ni Śrīla Prabhupāda ng *Śrīmad-Bhāgavatam* 5.5.3,
Abril 15, 1975, Hyderabad

Sa *Bhagavad-gītā*, nagbigay ang Panginoong Kṛṣṇa ng napakaraming tagubilin kay Arjuna. Binanggit niya ang lahat ng uri ng yoga mula sa *dhyāna* hanggang sa *jñāna*, nguni't lahat ng ito ay napangunahan ng kanyang kahuli-hulihang tagubilin:

*sarva-dharmān parityajya mām ekam śaraṇam vraja
aham tvām sarva-pāpebhyo mokṣayiṣyāmi mā śucaḥ*

“Iwananan mo ang lahat ng sari-saring mga relihiyon at basta't sumuko ka sa Akin. Ililigtas kita mula sa lahat ng makasalanang reaksiyon. Huwag kang mangamba.”

— *Bhagavad-gītā* 18.66

“Basta't isuko mo ang lahat at ikaw ay maging Aking deboto, Aking tagasamba” – nararapat itong maging kahuli-hulihang utos ng Panginoon, at ang sino man ay kailangang sundin ang prinsipyong iyon.”

— Teachings of Lord Caitanya, Kabanata 11

Kahit ang kahuli-hulihang tagubilin na ibinigay ni Śrīpāda Śaṅkarācārya sa kanyang awit na “*Bhaja Govindam*”, ay nakalaan upang pangunahan ang lahat ng mga dati niyang Māyāvādī o impersonal na tagubilin. Malinaw na ipinayo ni Śrīpāda Sankarācārya sa panimulang bahagi ng kanyang awit na ang lahat ng kanyang mga sinadyang pagkakamali sa interpretasyong Māyāvādī ng mga tekstong Vedic, sa pamamagitan ng masusing pag-aaral ng wastong pagsasaayos ng mga salita, ay walang halaga upang tulungan ang kahit sino man sa katapusan ng kanyang buhay. Pinayuhan niya ang bawat isa na kalimutan ang ganitong walang kwentang bagay at sambahin lamang si Govinda sa serbisyong debosyonal, kung ang nais lamang ng isang tao ay tunay na benepisyo.

Ang punto rito ay, ang maipatupad ang kahuli-hulihang tagubilin ay ang agarang tungkulin ng isang disipulo, at hindi ang makipagtalo tungkol sa mga nakaraang tagubilin na tila’y pasalungat. Ang kahuli-hulihang tagubilin ay pinangungunahan ang lahat ng mga dating utos. Kaya naman, ang liham/direktiba noong ika-9 ng Hulyo at ang deklarasyon sa Habilin ni Śrīla Prabhupāda ay nararapat na ituring na kanyang kahuli-hulihang mga tagubilin sa ganitong koneksyon at hindi nararapat na salungatin.

Ang lahat ng mga puntong ito ay tumutukoy muli sa iisang bagay — na si Śrīla Prabhupāda ay ang awtorisadong *dīkṣā guru* ng ISKCON sa habang panahon na ang kanyang mga aklat ay buo.

2.4: Si Śrīla Prabhupāda ba ang Śikṣā o Dīkṣā Guru ng ISKCON?

Ang isa pa sa mga pagtatalo ay dahil nga si Śrīla Prabhupāda ay ibinabahagi ang kanyang mga pagtuturo sa pamamagitan ng kanyang mga aklat, siya ay ang *śikṣā guru* at ang *dīkṣā guru* ay siyang nagbibigay ng espirituwal na panagalan.

Subali’t katulad ng kung ano ang nasaksihan natin sa seksyon sa itaas ukol sa depinasyon ng *dīkṣā*, ang *dīkṣā* ay nangangahulugang ang pamamahagi ng transedental na kaalaman ng pinunong espirituwal. Ang pagbibigay ng pangalan at ang pag-chant sa

beads ay isa lamang pormalidad na maaaring gawin ng ibang mga deboto sa ngalan ni Śrīla Prabhupāda katulad ng ibiigay niyang tagubilin sa liham/direktiba noong ika-9 ng Hulyo, 1977. Ito ay isa lamang teknikal na detalye ng proseso ng inisasyon subali't ang tunay na inisasyon ay ang pagsasalin ng transedental na kaalaman.

Ang mga sumusunod na pahayag ni Śrīla Prabhupāda ay ang naglilinaw ng bagay na ito:

“Ang GBC ay nararapat na maging mga guru na nagbibigay ng tagubilin. Ako ay kabilang sa mga guru na nagbibigay-inisasyon, at ikaw ay nararapat na maging guru na nagbibigay-tagubilin sa pamamagitan ng pagtuturo ng kung ano ang itinuturo ko at paggawa ng kung ano ang ginagawa ko.”

— Liham ni Śrīla Prabhupāda's kay Madhudviṣa, ika-4 ng Agosto 1975, Detroit, USA

“Minsan, ang *dīkṣā guru* ay hindi laging narito. Kaya naman, ang sino man ay aaaring makatanggap ng aral, tagubilin, mula sa isang debotong mas nakasusulong. Ito ang tinatawag na *śikṣā guru*.”

— Ang Pagtuturo ni Śrīla Prabhupāda ukol sa *Bhagavad-gītā* 17.1-3, ika-4 ng Hulyo, 1974
[Maling Petsa, Ang pagsusuri sa katunayan ay kasalukuyang inaantabayanan],
Honolulu, Hawaii

Ang *dīkṣā guru* ang siyang nagbibigay ng pamantayang transedental na kaalaman at ang *śikṣā guru* ay ang sino mang gumagabay sa ibang mga deboto at sa mga tao sa pangkalahatan ayon sa mga itinuro ng *dīkṣā guru*.

Si Śrīla Prabhupāda ay ang *gurung* nagbibigay-inisasyon (*dīkṣā guru*) at ang kanyang mga responsableng disipulo ay kinakailangang maging *gurung* nagbibigay-tagubilin (*śikṣā gurus*).

Kabanata 3: Pag-aaral na Naaayon sa Śāstra tungkol sa mga Paglihis

Bagama't kasinglinaw ng Kristal ang mga tagubilin ni Śrīla Prabhupāda ukol sa pagpapatuloy ng kanyang posisyon bilang *dīkṣā guru* ng ISKCON kahit pagkatapos ng kanyang pisikal na paglisan, napakarami pa ring paglihis ang kinauwian matapos ang kanyang pisikal na paglisan. Kahit hanggang ngayon sa araw na ito, ang mga tumataliwas ay ipinagtibay pa rin ang kanilang mga saloobin sa ganito o ganyang paraan.

Subali't sa bawat araw na nagdadaan, ang kanilang saloobin ay pahina nang pahina habang ang mga balita ng opisyal o hindi opisyal na mga pagbagasak ng mga tumataliwas ay naibubunyag. Ang isang awtorisado o makapangyarihang *ācārya* ay hinding hindi babagsak subali't ang sino mang hindi awtorisado ay babagsak.

“Ang pinunong espirituwal ay kinakailangang hindi madala ng akumulasyon ng kayamanan o ng malakihang bilang ng mga tagasunod. Ang puno ng katapatang pinunong espirituwal ay hinding hindi magiging ganoon. Subali't minsan, kapag ang pinunong espirituwal ay hindi wastong nabigyan ng awtorisasyon at dahil lamang sa sarili niyang pagpapasimuno kaya siya'y naging espirituwal na pinuno, maaari siyang madala sa akumulasyon ng kayamanan at sa malakihang bilang ng mga disipulo. Ang kanya ay hindi ubod ng taas na grado ng serbisiyong debosyonal. Kapag ang isang tao ay nadadala ng ganoong mga tagumpay, ang kanyang serbisayong debosyonal ay nagiging matumal. Ang isang tao, kaya naman, ay kinakailangang istriktong umayon sa mga prinsipyo ng pagkakasunud-sunod ng mga disipulo.”

— Nectar of Devotion, Chapter 14: Devotional Qualifications

Napag-aralan natin ang mga kwalipikasyon ng isang *dīkṣā guru* sa nakaraang kabanata. Sa kabanatang ito, bibisitahin natin ang mga sangguniang naaayon sa *śāstra* na tumutukoy sa kung bakit nagkakaroon ng mga paglihis, ang posisyon ng mga lumilihis, ang kinahinatnan ng mga lumihis, kung paano iayos ang sitwasyon at kung

paano makisalamuha sa mga matatapat, at taos ang pusong mga deboto at gayon din sa mga naninibugho.

3.1: Pinagmulan ng mga Paglihis

Una, bakit nagkakaroon ng mga paglihis, sa pangkalahatan?

“Ang pangunahing kalakaran ng lipunang pantao ay ang isaisip ang Kataas-taasang Personalidad ng Diyos sa lahat ng oras, ang maging deboto Niya, ang sambahin ang Kataastaasang Panginoon at ang yumukod sa Kanya. Ang *ācārya*, ang awtorisadong kinatawan ng Kataas-taasang Panginoon, **ang nagtaguyod ng ganitong mga prinsipyo, subali’t nang siya ay lumisan, ang mga bagay ay muling naging disorganizado.** Ang perpektong disipulo ng *ācārya* ay sinubukang ayusin ang sitwasyon sa pamamagitan ng taos-pusong pagsunod sa mg tagubilin ng pinunong espirituwal.”

— Śrīmad Bhāgavatam 4.28.48, Diwa

Kapag ang *ācārya* ay pisikal na naririto, maaari niyang puwersadong itama ang naliligaw na disipulo at iayos ang mga bagay upang maibalik sa tama. Ginawa ito ni Śrīla Prabhupāda sa hindi na mabilang na mga pagkakataon. Subali’t sa paglisan ng *ācārya*, ang pananagutan ng pagtataguyod ng kanyang misyon ay tanging nakasalalay sa kanyang mga disipulo. Ang kanilang sinseridad ang gumaganap ng pinakamalaking papel. Kapag ang isang disipulo ay sadyang tinalikdan ang tagubilin ng *dīkṣā guru* at kapag walang mga nakatataas na mga *śikṣā guru* ang ma kakayahan upang iayos ang sitwasyon, ang ganap na kaguluhan ay maghahari. Ito ang nangyari sa kilusan ni Śrīla Prabhupāda.

Ang sikolohiya na humantong sa pagsalungat ay malinaw na ipinaliwanag sa Caitanya-caritāmṛta na katulad ng sumusunod:

*'niṣiddhācāra', 'kuṭīnāṭī', 'jīva-himśana'
'lābha', 'pūjā', 'pratiṣṭhādi' yata upaśākhā-gaṇa*

“Ang ilan sa mga hindi kinakailangang baging na tumutubo sa ugat ng *bhakti* ay ang mga baging ng hindi katanggap-tanggap na pag-uugali para sa mga nais makatamo ng kaganapan, diplomatikong pag-uugali, pagpaslang ng mga hayop, makamundong panghuhuthot, makamundong pagsamba, at makamundong pagpapahalaga. Ang lahat ng ito ay mga hindi kanais-nais na baging.”

— Caitanya-caritāmṛta, Madhya-lila 19.159

“Kaya kong sabihin nang may katiyakan para sa aking sarili, at kung saan ako ay humihingi ng kapatawaran mula sa lahat, na siguradong may ilang antas ng panunubok na makapagmanipula [...] Ganito ang likas na nakatakdang katangian (conditioned nature), at lumabas ito sa karurukan ng posisyon ng pangkalahatan, "*Guru*, oh kahanga-hanga! Ngayon, ako'y isa nang *guru*, at kami ay labing-isa lamang.”

— Pag-amin ni Tamāla Kṛṣṇa — Disyembre3, 1980

Kapag ang isang sumusulong na deboto ay nagtamo ng mga hindi kanais-nais na pagnanasa na hiwalay sa mga naisin ng *ācārya* at ng Kataastaasang Panginoon, siya ay itinuturing na isang separatista (separatist). Ang taong ito ay gumagawa ng pinakamatinding kasalanan ng hindi pagsunod sa utos ng pinunong espirituwal. Ang kanyang serbisyong debosyonal ay mauunawaang nakahalo sa pamamaraan ng pagnanasa at kamangmangan. Siya ngayon ay nagkakaroon ng paninibugho sa *ācārya* at nagnanasa ng katanyagan at pagsamba.

*abhisandhāya yo hirṁsāṁ dambhaṁ mātsaryam eva vā
saṁrambhī bhinna-dṛg bhāvaṁ mayi kuryāt sa tāmasaḥ*

“Ang **serbisyong debosyonal** na isinasakatuparan ng isang taong **naninibugho, mapagmalaki, marahas at magagalitin, at isang separatista**, ay maituturing na nasa **pamamaraan ng kadiliman**.”

— Śrīmad Bhāgavatam 3.29.8

*viṣayān abhisandhāya yaśa aiśvaryam eva vā
arcādāv arcayed yo mārṇ pṛthag-bhāvaḥ sa rājasah*

“Ang **pagsamba sa Deities** sa templo **ng isang separatista**, na may motibo para sa **materyal na kasiyahan, katanyagan at kayamanan**, ay debosyon sa **pamamaraan ng pagnanasa.**”

— Śrīmad Bhāgavatam 3.29.9

Ang debotong ito ay maituturing na isang pangatlong klaseng deboto.

*arcāyām eva haraye pūjām yaḥ śraddhayehate na
tad-bhakteṣu cānyeṣu sa bhaktaḥ prākṛtaḥ smṛtaḥ*

“Ang isang deboto na buong katapatang nakikibahagi sa pagsamba sa Deity sa templo subali't **walang wastong pag-uugali sa harap ng ibang mga deboto** o sa ibang mga tao sa pangkalahatan ay tinatawag na *prākṛta-bhakta*, isang materyalistikong deboto, at itinuturing na nasa pinakamababang posisyon (pangatlong klase).”

— Śrīmad Bhāgavatam 11.2.47

*tato 'rcāyām harim kecit samśraddhāya saparyayā
upāsata upāstāpi nārthadā puruṣa-dviṣām*

“Minsan ang isang **baguhang deboto (neophyte devotee)** ay naghahain ng lahat ng mga kagamitan (paraphernalia) para sa pagsamba sa Panginoon, at buong katotohanan niyang sinasamba ang Panginoon bilang Deity, subali't dahil siya **ay naninibugho sa mga awtorisadong deboto ng Panginoong Viṣṇu, ang Panginoon ay hindi nasisiyahan sa kanyang serbisyong debosyonal.**”

— Śrīmad Bhāgavatam 7.14.40

Habang ang isang tao ay pinananatili ang sarili niya sa plataporma ng pangatlong klase, siya sa kinalaunan ay babagsak.

“Ang isang pangatlong klaseng tao sa Kamalayan kay Kṛṣṇa ay maaaring bumagsak, subali’t kapag ang isang tao ay nasa pangalawang klase o pangunahing klase, hindi siya babagsak. “

— Bhagavad-gītā 9.3, Diwa

Hangga’t ang isang tao ay hindi sumusunod sa istriktong preskripsyon ng *sādhana* na ibinigay sa atin ni Śrīla Prabhupāda — ang pag-chant ng 16 na rounds, ang pagsunod sa apat na regulatibong prinsipyo, ang paggising para sa *manglārati*, at ang pagkakaroon ng partisipasyon sa buong programang pang-umaga hanggang sa klase ukol sa Śrīmad Bhāgavatam at kinalaunan ay sa pakikibahagi sa iba’t ibang mga serbisyo, ang pagbabasa ng mga aklat ni Śrīla Prabhupāda araw-araw — siya ay tiyak na mananatili sa posisyon sa pangatlong klase. At habang siya ay nasa posisyon ng pangatlong klase, siya ay nakatakdang magdulot ng mga problema sa iba pang mga deboto dahil sa kanyang hindi perpektong asal.

Ang suliranin sa ISKCON ay iyong mga pinakanakatataas na mga deboto na napatunayan na ang mga sarili nila ay nasa pangatlong klase sa pamamagitan ng kani-kanilang pagbagsak. At kapag itong mga taong ito ay ang namuno sa kilusan sa pananamit nila bilang mga *guru*, ano ang kahihinatnan nito? Ganap na kaguluhan.

3.2: Ang Posisyon ng mga Lumihis at ng Kanilang mga Tagasunod

Walang kaduda-duda, ang Māyā ay napakalakas. Kaya naman, minsan ang *sannyāsī* ay maaari ring bumagsak. Subali’t ang puno ng katapatang pinunong espirituwal ay hindi maaaring bumagsak. Ito ay napakahalagang alalahanin muli na ang puno ng katapatang pinunong espirituwal ay parehong kwalipikado at awtorisado ng kanya ring pinunong espirituwal.

Sa kasaysayan ng ISKCON mula pa noong 1977, mayroon noong bilang ng mga *guru* na bumagsak mula sa kabanalan. Kapag sila ay bumabagsak, anong klase ng deboto sila? Buong linaw na pangatlong klase. Paano sila magiging mga *guru*?

Kung totoong sila ay nabigyang kapangyarihan at inawtorisa ni Śrīla Prabhupāda na maging kanyang kapalit sa sagradong pagkakasunud-sunod ng mga disipulo, bakit ngayon sila babagsak? Ang ilan sa kanila ay opisyal na bumagsak subali't ang karamihan, bagama't bumagsak na, ay hindi opisyal na binansagan bilang gayon sapagka't ang pagbagsak sa ISKCON, sa paano man ay iniuugnay lamang sa hindi naaangkop na pag-uugaling sekswal.

Ang **pagbagsak** mula sa serbisyong debosyonal ay nangangahulugan na ang maysala ay humahantong maaaring bilang **siya na tinatamasa ang kasiyahan ng pandama (sense gratifier)** at/o **siya na isang impersonalista**. Si **Saubhari Muni** ay nagkasala kay Garuda, ang tagapagdala kay Panginoong Visnu, at gayon pa man, siya ay **naging tagapagtamasa ng kasiyahan ng pandama (sense gratifier)** sa pamamagitan ng pagpapakasal sa limampung mga prinsesa bagama't siya ay naluklok na sa katas-taasang plataporma ng pagsasanay ng isang yogi. Si **Rāmacandra Purī**, isang disipulo ng katas-taasang *ācārya* Mādhavendra Purī, ay **naging isang impersonalistang Māyāvādī** sa pamamagitan ng pagkakasala sa kanyang pinunong espirituwal. Kailangan nating matuto mula sa mag halimbawang ito. Pareho sa mga resultang ito ay inoobserbahan sa ISKCON ngayon subali't ang pagkakataon tungo sa impersonalismo, kahit papaano ay hindi kinikilala bilang paglihis o pagbagsak.

Higit pa man, sapagka't hindi ibinigay ni Śrīla Prabhupāda ang kapangyarihan sa kahit kanino man na maging isang *dīkṣā guru*, sa pamamagitan lamang ng kakaibang pagkuha ng posisyong ito o sa pamamagitan ng rekomendasyon ng mga may maling akalang GBC, ang sino man ay maituturing na nagtanim na ng binhi ng pagkakasala sa lotus feet ni Śrīla Prabhupāda at panahon lamang ang makapagbubunyag ng bunga nito kahit na kung hindi pa man ngayon. Tayo ay hindi nananalangin para sa mga ganitong pagbagsak subalit inihahayag natin ang natural na kahihinatnan ng pagkakasala sa isang dalisay na deboto at ang Tagapagtatag- (Founder)-*Ācārya* ng ISKCON.

Narito ang ilan sa mga regulasyon sa pag-uugali para sa mga tumanggap sa patakaran ng pagrerenunsiya na nilabag ng karamihan sa kasalukuyang binansagang

mga *guru*, kung kaya sila ay nagkasala kay Śrīla Prabhupāda.

*padāpi yuvatīṁ bhikṣur na spr̥ṣed dāravīm api
spr̥ṣan karīva badhyeta kariṇyā aṅga-saṅgataḥ*

“Ang isang banal na tao ay nararapat na hindi hawakan ang isang batang babae. Sa katunayan, hindi rin niya dapat hayaan na madikit ang paa niya kahit sa manikang gawa sa kahoy sa hubog ng isang babae. Sa pagkakadikit ng katawan sa isang babae, siguradong siya ay mabibihag ng ilusyon, gaya na lamang ng isang elepante na nabihag ng isang babaeng elepante dahil sa pagnanais nitong hawakan ang kanyang katawan.”

— Śrīmad Bhāgavatam 11.8.13

*strīṇām nirīkṣaṇa-sparśa- samlāpa-kṣvelanādikam
prāṇino mithunī-bhūtān agrhastho 'gratas tyajet*

“Iyong mga hindi kasal — *sannyāsīs*, *vānaprasthas* at *brahmacārīs* — ay kinakailangang hindi makisalamuha sa mga kababaihan sa pamamagitan ng pagsulyap, paghawak, pakikipagtalakayan, pakikipagbiruan, o pakikipagpaligsahan. Gayon din, hindi sila maaaring makisalamuha sa kahit anong nilalang na may buhay na nakiki-ugnay sa mga gawaing sekswal.

— Śrīmad Bhāgavatam 11.17.33

*yadi na samuddharanti yatayo hr̥di kāma-jaṭā
duradhigamo 'satām hr̥di gato 'smṛta-kaṇṭha-maṇiḥ
asu-tṛpa-yoginām ubhayato 'py asukhaṁ bhagavann
anapagatāntakād anadhirūḍha-padād bhavataḥ*

Ang mga miyembro ng patakaran ng pagrerenunsya (renounced order) na pumalyang hugutin ang pinag-ugatan ng mga huling bakas ng materyal na pagnanasa nasa kanilang mga puso ay mananatiling hindi dalisay, kaya naman hindi Mo sila hinahayaang maunawaan ka. Bagama't ikaw ay nasa mga puso nila, para sa kanila

Ikaw ay tila isang alahas na isinusuot sa leeg ng isang lalaking lubusang nakalimutan na ito ay kanyang suot-suot. O Panginoon, iyong mga nagsasanay ng yoga para lamang sa pansariling kasiyahan ay kinakaailangang magdusa sa parusa kapwa sa kanyang buhay at sa mga susunod pa: mula sa kamatayan, na hindi sila lulubayan, at mula sa Iyo, na ang kaharian ay hindi nila maaabot.”

— Śrīmad Bhāgavatam 10.87.39

“Sa pamamagitan ng hindi makatotohanang pagpapakita ng relihiyosong mga sentimyento, sila ay nagtatanghal ng isang palabas ng serbisyong debosyonal habang patuloy na nakikibahagi sa lahat ng uri ng imoral na mga aktibidad. Sa ganitong paraan, sila ay pumapasa bilang mga pinunong espirituwal at mga deboto ng Diyos. Ang mga lumalabag sa mga relihiyosong prinsipyong ito ay walang respeto sa makapangyarihang *ācāryas*, ang banal na mga guro ng istriktong pagkakasunud-sunod ng mga disipulo. Hindi nila binibigyang halaga ang atas ng Vedas na *ācāryopāsana* — “Ang sino man ay kinakailangang sambahin ang *ācārya*” — at ang pahayag ni Kṛṣṇa sa Bhagavad-gītā (4.2) *evam paramparā-prāptam*, “Ang kataas-taasang siyensya ng Diyos na ito ay matatanggap mula pagkakasunud-sunod ng mga disipulo.” Sa halip, para mailigaw ang mga tao sa pangkalahatan, sila mismo ay nagiging di-umano’y mga *ācārya*, subali’t ni hindi nila sinusunod ang prinsipyo ng mga *ācārya*.

Ang mga taong tampalasan na ito ay ang pinakamapanganib na mga elemento ng lipunang pantao. Sapagka’t walang panrelihiyong gobyerno, nagagawa nilang takasan ang kaparusahan ng batas ng estado. Hindi nila, paano man, kayang takasan ang batas ng Kataas-taasan, Siya na puno ng linaw na idineklara sa Bhagavad-gītā na ang mga naninibughong mga demonyo na nakabihis bilang mga relihiyosong propagandista ay nararapat na itapon sa pinakamadilim na sulok ng impiyerno (Bg 16.19-20). Pinatunayan ni Śrī Īśopaniṣad na ang mga huwad na relihiyonistang ito ay mapupunta sa pinakanakasusuklam na bahagi ng sanlibutan matapos makumpleto ng mga ito ang kanikanilang pang pinunong espirituwal na kalakalan, na ginagawa nila para lamang sa pansariling kasiyahan..

— Śrī Īśopaniṣad Mantra 12, Purport

śruti-smṛti-purāṇādi-pañcarātra-vidhiṃ vinā
aikāntikī harer bhaktir utpātāyaiva kalpate.

“Ang serbisyong debosyonal para sa Panginoon na hindi binbibigyang pansin ang awtorisadong literatura ng Vedas katulad ng mga Upaniṣad, Purāṇa, Nārada-pañcarātra, at iba pa, ay isa lamang walang kahalagahang abala sa lipunan.”

— Bhakti-rasāmṛta-sindhu

Ano sa kinalaunan ang magiging tadhana ng mga tagasunod ng mga may salang ito?

*teṣāṃ kupatha-deṣṭṛṇāṃ patatāṃ tamasi hy adhaḥ
ye śraddadhyur vacas te vai majjanty aśma-plavā iva*

“ **Ang mga pinuno** na bumagsak patungo sa kamangmangan at **inililigaw ang mga tao** sa pamamagitan ng pagdadala sa kanila sa landas ng pagkawasak [katulad ng inilarawan sa taludtod na nauna] sa kahihinatnan, **ay tila sumasakay sa bangkang gawa sa bato, gayon din ang mga pikit-matang sumusunod sa kanila.** Ang isang bangkang gawa sa bato ay hindi kakayaning lumutang at lulubog lamang sa tubig kasama ng mga nakasakay rito. Kahalintulad, iyong mga inililigaw ang mga katauhan, ay tutungo sa impiyerno, at ang mga tagasunod nila ay sasama sa kanila.”

— Śrīmad Bhāgavatam 6.7.14

3.3: Paano Maiaayos ang Sitwasyon?

Ang sagot ay napakasimple. Ang isang tao ay kailangang wakasan ang hindi pagsunod kay Śrīla Prabhupāda at sundin ang *rtvik* na sistema ng mga inisasyon. Kung ang mga pinuno ng ISKCON ay magagawa ito, ito ay ang pinakamabuting bagay na magagawa nila at habangbuhay tayong magpapasalamat sa kanila.

Subali't kapag hindi nila ginawa ang gayon, hindi tayo maaaring manatiling kaayon nila sa pagkakasala sa pamamagitan ng pagsuporta sa kanila. Wala tayong pagpipilian

kung hindi ang maglingkod nang nakahiwalay sa kanila, kasama ang mga debotong may kahalintulad na pag-iisip na seryoso sa pagbabalik kay Śrīla Prabhupāda sa dating kalagayan bilang ang natatanging *dīkṣā guru*, hanggang dumating ang panahon na ang pamunuan ng ISKCON ay mauunawaan ang sarili nilang kahangalan at pipiliing isaayos ito.

Para sa mga taong interesado sa pagsasaayos ng sitwasyon, ang unang bagay na bigyang pansin ay ang tagubilin ng pinunong espirituwal, ang kataas-taasag prinsipyo ng paggabay para sa isang disipulo.

*ācāryaṁ māṁ vijānīyān navamanyeta karhicit na
martya-buddhyāsūyeta sarva-deva-mayo guruḥ*

Ang sino man ay kailangang malaman ang **ācārya bilang Ako at iwasang hindi siya galangin sa kahit anong paraan.** Ang sino man ay hindi dapat manibugho sa kanya, at ituring siya na ordinaryong tao, sapagka't siya ay kinatawan ng lahat ng mga demigod.”

— Śrīmad Bhāgavatam 11.17.27

*mahatāṁ bahu-mānena dīnānām anukampayā
maitryā caivātma-tulyeṣu yamena niyamena ca*

“Ang dalisay na deboto ay kinakailangang gumawa ng serbisyong debosyonal sa pamamagitan ng **pagbibigay ng pinakamataas na respeto sa pinunong espirituwal at sa mga ācārya.** Kailangan niyang maging maawain sa mga mahihirap at makipagkaibigan sa mga tao na nasa katulad niyang antas, subali't ang lahat ng kanyang mga aktibidad ay kailangan gawin sa ilalim ng regulasyon at pagkontrola ng pandama (senses).”

— Śrīmad Bhāgavatam 3.29.17

“Ang pinunong espirituwal ay as good as ng Kataastaasang Personalidad ng Diyos, at kaya naman, ang isang tao na lubos na seryoso tungkol sa espirituwal na pagsulong

ay kailangang pahalagahan (regard) ang pinunong espirituwal sa ganitong paraan. **Kahit ang kaliit-liitang paglihis mula sa pag-unawang ito ay maaaring lumikha ng disaster sa pag-aaral ng Vedas at austerities ng isang disipulo.”**

— Śrīmad Bhāgavatam 7.15.27, Purport

Ang sino man ay kailangang masusing pag-aralan ang *ṛtvik* na sistema ng mga inisasyon mula kapwa sa dokumentaryo at ebidensiya ng banal na kasulatan na sumusuporta rito at makumbinsi sa katotohanan at sa kinalaunan ay hayagan itong ipahayag sa mga taos-pusong mga deboto.

Ang isang tao ay maaaring matakot na magkasala sa nakatataas na mga Vaiṣṇava kapag siya ay tumanggi sa asosasyon ng tumaliwas na miyembro ng ISKCON na kung saan sa ISKCON ay itinuturing na mas nakatataas na Vaiṣṇava kay Śrīla Prabhupāda? Paano tayo magkakasala lotus feet niya o hayaan ang iba na gawin ang gayon? At paano na ang sino man ay tawaging Vaiṣṇava kung ang taong iyon ay kusang loob na nagkakasala kay Śrīla Prabhupāda? Ang mga ito ay nararapat na maging mga konsiderasyon ng isang taos-pusong deboto.

3.4: Paano Makikitungo sa mga Taong may Taliwas na Pananaw?

Sa isang taong inosente, maaari nating masusing ipahayag ang ating punto sa pamamagitan ng pagpapatibay sa pamamagitan ng *śāstra* katulad ng inihayag sa aklat na ito. Subali't maaaring maging marami ang lubusang tututol sa *ṛtvik* na sistema ng mga inisasyon kahit pa man ito ay kumpletong binigyan ng awtorisasyon ni Śrīla Prabhupāda. Ang sumusunod na mga taludtod ay nabibigay linaw sa atin kung paano makikisalamuha sa kanila:

*na sabhāṁ praviśet prājñāḥ sabhya-doṣān anusmaran
abruvan vibruvann ajño naraḥ kilbiṣam aśnute*

“Ang isang matalinong tao ay hindi dapat pumasok sa isang kapulungan kapag alam

niyang ang mga kasapi doon ay gumagawa ng mga hindi kaaya-ayang mga gawain. At kapag, sa pagpasok sa kapulungang iyon, ay hindi mo nagawang sabihin ang katotohanan, nakapagsabi ka ng hindi totoo o nakapagpahayag ka ng kamangmangan, ikaw ay siguradong magkakasala.”

— *Śrīmad Bhāgavatam* 10.44.10

*nindāṁ bhagavataḥ śṛṇvaṁs tat-parasya janasya vā
tato nāpaiti yaḥ so 'pi yāty adhaḥ sukṛtāc cyutaḥ*

“Ang sino man na pumalyang kaagad na iwanan ang lugar kung saan nakaririnig siya ng kritisismo ukol sa Kataastaasang Panginoon o sa tapat Niyang mga deboto, ay siguradong babagsak, sa kabila ng kanyang makadiyos na katangian.

— *Śrīmad Bhāgavatam* 10.74.40

*īśvare tad-adhīneṣu bālīṣeṣu dviṣatsu ca
prema-maitrī-kṛpopekṣā yaḥ karoti sa madhyamaḥ*

Ang isang kalagitnaan o pangalawang klaseng deboto, na tinatawag na madhyama-adhikārī, ay nag-aalay ng kanyang pagmamahal sa Kataas-taasang Personalidad ng Diyos, nagsisilbing isang taos-pusong kaibigan sa lahat ng mga deboto ng Panginoon, nagpapakita ng awa sa mga taong kapos sa kaalaman na sadyang inosente at **hindi binibigyang halaga ang mga taong naninibugho sa Kataas-taasang Personalidad ng Diyos.**

— *Śrīmad Bhāgavatam* 11.2.46

Ang isang tao ay kailangan ring hindi bigyang halaga ang mga taong naninibugho sa isang dalisay na deboto ng Kataas-taasang Panginoon katulad ni Śrīla Prabhupāda. Sa madaling salita, kung ang isang tao ay hinahamon ang posisyon ni Śrīla Prabhupāda bilang natatanging *dīkṣā guru* ns ISKCON, siay ay maituturing na naninibugho kay Śrīla Prabhupāda at nararapat na huwag bigyang pansin o ipag-walang bahala.

*mahatām bahu-mānena dīnānām anukampayā
maitryā caivātma-tulyeṣu yamena niyamena ca*

“Ang dalisay na deboto ay kinakailangang gumawa ng serbisyong debosyonal sa pamamagitan ng pagbibigay ng **pinakamataas na respeto sa pinunong espirituwal at sa mga ācārya**. Kailangan niyang maging mahabagin sa mga mahihirap at makipagkaibigan sa mga tao na kanyang kapantay, subali't ang lahat ng kanyang mga aktibidad ay kinakailangang gawin sa ilalim ng regulasyon at pagkontrol ng pandama.”

— *Śrīmad Bhāgavatam* 3.29.17

Ang pagkakaibigan ay kinakailangang maitaguyod sa pagitan ng mga taong may magkahalintulad na mga interes at pagkakaunawa. Ang mga taong ito ay sinasabing mga *sva jāti*, “nasa magkatulad na kasta (caste).” Ang isang deboto ay kailangang iwasan ang isang taong may pagkataong hindi na-aangkop sa pamantayang pang-unawa; kahit na siya ay Vaiṣṇava, o isang deboto ni Kṛṣṇa, kung ang pagkatao niya ay hindi wastong kumakatawan, siya ay nararapat na iwasan. Ang isang tao ay kinakailangang matatag na kontrolin ang kanyang pandama at ang kanyang isip at istriktong sundin ang mga batas at regulasyon, at nararapat na makipagkaibigan sa mga taong nasa parehong pamantayan.”

— *Śrīmad Bhāgavatam* 3.29.17, Diwa

Conclusion

Aming hinahangad na ang pagtitipong ito ng mga dokumentaryo at mga ebidensya mula sa banal na kasulatan ay nakapagkumbinsi sa inyo sa hindi mapag-aalinlangang posisyon ni Śrīla Prabhupāda bilang ang natatanging *dīkṣā guru* ng ISKCON, lalo na pagkatapos ng kanyang pisikal na paglisan. Ang kahit anong paghahabol ng sino man na ang *ṛtvik* na sistema ng mga inisasyon ay hindi saan man sinusupportahan ng kahit anong mga dokumento o banal na kasulatan o ng pagkakasunud-sunod ng mga disipulo ay nararapat na ituring na walang pinagbabasehan.

Gayon pa man, matapos basahin ang lahat ng ito, kung ang sino man ay hindi pa rin nananalig sa mga tagubilin at/o kusang-loob na hindi sinusunod ang mga tagubilin ni Śrīla Prabhupāda sa pamamagitan ng hindi pag-ayon sa awtorisadong *ṛtvik* na sistema ng mga inisasyon, ang mga sumusunod na taludtod mula sa Bhagavad-gītā ang magbubunyag ng kanilang kahihinatnan.

*ajñāś cāśraddadhānāś ca saṁśayātmā vinaśyati
nāyaṁ loko 'sti na paro na sukhaṁ saṁśayātmanaḥ*

“Subali't ang mga mangmang at walang pananalig na mga tao na pinagdududahan ang ibinunyag na mga banal na kasulatan ay hindi makaaaatim ng kamalayan ng Diyos. Sapagkat sa mapagdudang kaluluwa, walang kasiyahan ang naririto sa mundo gayon din sa sususunod.”

— Bhagavad-gītā 4.40

*yaḥ śāstra-vidhim utsṛjya vartate kāma-kārataḥ
na sa siddhim avāpnoti na sukhaṁ na parāṁ gatim*

“Subali't siya na itinatapon ang mga atas banal na ng kasunuat kumikilos ayon sa sarili niyang kapritso, ay hindi matatamo ang pagiging perpekto, kahit na ang kasiyahan, gayon din ang kataas-taasang destinasyon.”

— Bhagavad-gītā 16.23

Sa pagpapahayag ng mga ito, kung kailangan ninyo ang ilan pang mga klaripikasyon, huwag mag-atubiling magpadala sa aming email sa admin@srikrishnamandir.org.

Jaya Śrīla Prabhupāda! Hare Kṛṣṇa!

[WAKAS]

Appendix A: Śrīla Prabhupāda's Declaration of Will

(Reproduced)

Tridandi Goswami
A.C. Bhaktivedanta Swami
Founder-Acharya:
International Society for Kṛṣṇa Consciousness

CENTER: Kṛṣṇa-Balarama Mandir,
Bhaktivedanta Swami Marg,
Ramanareti, Vṛndāvana, U.P.

DATE: June, 1977

DECLARATION OF WILL

I, A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda, Founder-Ācārya of the International Society for Kṛṣṇa Consciousness, Settlor of the Bhaktivedanta Book Trust, and disciple of Om Visnupada 108 Śrī Śrīmad Bhaktsiddhanta Sarasvati Gosvāmī Maharaj Prabhupāda, presently residing at Śrī Kṛṣṇa-Balarama Mandir in Vṛndāvana, make this my last will:

1. The Governing Body Commission (GBC) will be the ultimate managing authority of the entire International Society for Kṛṣṇa Consciousness.
2. Each temple will be an ISKCON property and will be managed by three executive directors. The system of management will continue as it is now and there is no need of any change.

3. Properties in India will be managed by the following executive directors:

- a) Properties at Śrī Mayapur Dhama, Panihati, Haridaspur and Calcutta: Gurukrpa Swami, Jayapataka Swami, Bhavananda Gosvāmī and Gopāl Kṛṣṇa das Adhikari.
- b) Properties at Vṛndāvana: Gurukrpa Swami, Akshoyananda Swami, and Gopāl Kṛṣṇa das Adhikari.
- c) Properties at Bombay: Tamāla Kṛṣṇa Gosvāmī, Giriraj das Brahmachary, and Gopāl Kṛṣṇa das Adhikari.
- d) Properties at Bhubaneswar: Gour Govinda Swami, Jayapataka Swami, and Bhagawat das Brahmachary.
- e) Properties at Hyderabad: Mahamsa Swami, Śrīdhar Swami, Gopāl Kṛṣṇa das Adhikari and Bali Mardan das Adhikari.

The executive directors who have herein been designated are appointed for life. In the event of the death or failure to act for any reason of any of the said directors, a successor director or directors may be appointed by the remaining directors, provided the new director is my initiated disciple following strictly all the rules and regulations of the International Society for Kṛṣṇa Consciousness as detailed in my books, and provided that there are never less than three (3) or more than five (5) executive directors acting at one time.

4. I have created, developed and organized the International Society for Kṛṣṇa Consciousness, and as such I hereby will that none of the immovable properties standing in the name of ISKCON in India shall ever be mortgaged, borrowed against, sold, transferred, or in any way encumbered, disposed of, or alienated. This direction is irrevocable.

5. Properties outside of India in principle should never be mortgaged, borrowed against, sold, transferred or in any way encumbered, disposed of, or alienated, but if the need arises, they may be mortgaged, borrowed against, sold, etc., with the consent of the GBC committee members associated with the particular property.

6. The properties outside of India and their associated GBC committee members are as follows:

- a) Properties in Chicago, Detroit and Ann Arbor: Jayatirtha das Adhikari, Harikesa Swami, and Balavanta das Adhikari.
- b) Properties in Hawaii, Tokyo, Hong Kong: Guru Krpa Swami, Rameswara Swami, and Tamāla Kṛṣṇa Gosvāmī.
- c) Properties in Melbourne, Sydney, Australia Farm: Guru Krpa Swami, Hari Sauri, and Atreya Rsi.
- d) Properties in England (London Radlett), France, Germany, Netherlands, Switzerland and Sweden: Jayatirtha das Adhikari, Bhagavan das Adhikari, Harikesa Swami.
- e) Properties in Kenya, Mauritius, South Africa: Jayatirtha das Adhikari, Brahmananda Swami, and Atreya Rsi.
- f) Properties in Mexico, Venezuela, Brazil, Costa Rica, Peru, Ecuador, Colombia, Chile: Hridayananda Gosvāmī, Panca Dravida Swami, Brahmananda Swami.
- g) Properties in Georgetown, Guyana, Santo Domingo, St. Augustine: Adi Kesava Swami, Hridayananda Gosvāmī, Panca Dravida Swami.
- h) Properties in Vancouver, Seattle, Berkeley, Dallas: Satsvarūpa Gosvāmī, Jagadisa das Adhikari, Jayatirtha das Adhikari.
- i) Properties in Los Angeles, Denver, San Diego, Laguna Beach: Rameswara Swami, Satsvarūpa Swami, Adi Kesava Swami.
- j) Properties in New York, Boston, Puerto Rico, Port Royal, St. Louis, St Louis Farm: Tamāla Kṛṣṇa Gosvāmī, Adi Kesava Swami, Rameswara Swami.
- k) Properties in Iran: Atreya Rsi, Bhagavan das Adhikari, Brahmananda Swami.
- l) Properties in Washington D.C., Baltimore, Philadelphia, Montreal and Ottawa: Rupanuga das Adhikari, Gopāl Kṛṣṇa das Adhikari, Jagadisa das Adhikari.
- m) Properties in Pittsburgh, New Vr̥ndāvana, Toronto, Cleveland, Buffalo: Kirtanananda Swami, Atreya Rsi, Balavanta das Adhikari.

- n) Properties in Atlanta, Tennessee Farm, Gainesville, Miami, New Orleans, Mississippi Farm, Houston: Balavanta das Adhikari, Adi Kesava Swami, Rupanuga das Adhikari.
- o) Properties in Fiji: Hari Sauri, Atreya Rsi, Vasudev.
7. I declare, say and confirm that all the properties, both movable and immovable, which stand in my name, including current accounts, savings accounts and fixed deposits in various banks, are the properties and assets of the International Society for Kṛṣṇa Consciousness, and the heirs and successors of my previous life, or anyone claiming through them, have no right, claim or interest in these properties whatsoever, save and except as provided hereafter.
8. Although the money which is in my personal name in different banks is being spent for ISKCON and belongs to ISKCON, I have kept a few deposits specifically marked for allocating a monthly allowance of Rs. 1,000/- [unreadable addition] to the members of my former family (two sons, two daughters, and wife). After the deaths of the members of my former family, these specific deposits (corpus, interest, and savings) will become the property of ISKCON for the corpus of the trust, and the descendants of my former family or anybody claiming through them shall not be allowed any further allowance.
9. I hereby appoint Guru Kṛpa Swami, Hrdayananda Gosvāmī, Tamāla Kṛṣṇa Gosvāmī, Rameshwar Swami, Gopāl Kṛṣṇa das Adhikari, Jayatirtha das Adhikari and Giriraj das Brahmachary to act as executors of this will. I have made this will this 4th day of June, 1977, in possession of full sense and sound mind, without any persuasion, force or compulsion from anybody.

Witnesses:

A.C. Bhaktivedanta Swami

The above will was signed by Śrīla Prabhupāda and sealed and witnessed by the following: Tamāla Kṛṣṇa Goswami, Bhagavan das Adhikari and several other witnesses (signatures appear on the original document).

CODICIL

I, A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda, a sannyasi and Founder-Acharya of the International Society for Kṛṣṇa Consciousness, Settlor of Bhaktivedanta Book Trust and disciple of Om Visnupada 108 Śrī Śrīmad Bhaktisiddhanta Saraswati Gosvāmī Mahārāja Prabhupāda, presently residing at Śrī Kṛṣṇa-Balarama Mandir in Vṛndāvana, do hereby make this last Will and codicil to give vent to my intention, and clarify certain things which are to a certain extent a little vague in my previous Will dated 4th June, 1977, as follows:

I had made a Will on 4th June, 1977, and had made certain provisions therein. One of them being a provision of maintenance allowance to Śrī M.M. De, Brindaban Chandra De, Miss Bhakti Lata De and Smt. Sulurmana Dey, who were born of me during my grhastha ashram, and Smt. Radharani De, who was my wife in the grhastha ashram for their lives as per para. 8 of the said Will. Since on careful consideration I feel that the said paragraph does not truly depict my intentions, I hereby direct that as regards Smt. Radharani De, she will get Rs. 1,000/- per month for her life out of interest to be earned from a fixed deposit of Rs. One Lakh Twenty Thousand to be made by ISKCON in any bank that the authorities of the said society may think proper for a period of 7 years in the name of ISKCON, which amount shall not be available to any of her heirs and after her death the said amount be appropriated by ISKCON in any way the authorities of ISKCON think proper looking to the objects of the society.

As regards Śrī M.M. De, Śrī Brindaban Chandra De, Smt. Sulurmana Dey and Miss Bhaktilata De, the ISKCON will deposit Rs. One Lakh Twenty Thousand under 4 separate Fixed Deposit receipts, each for Rs. 1,20,000/- for seven years in a bank to earn interest at least Rs. 1,000/- a month under each receipt. Out of the said sum of Rs. 1,000/-, only Rs. 250/- per month will be paid to each of them from the interest of their respective Fixed Deposit receipts. The remaining interest of Rs. 750/- will be deposited again under new Fixed Deposit receipts in their respective names for seven years. On

the maturity of these Fixed Deposit receipts created from the Rs. 750/- monthly interest for the first seven years, the said sums shall be invested by the above named persons in some Govt. Bonds, Fixed Deposit receipts or under any Govt. Deposit Scheme or shall be used to purchase some immovable property or properties so that the amount may remain safe and may not be dissipated. In case, however, the above named persons or any of them violate these conditions and use the said sum in purpose or purposes other than those described above, the ISKCON authorities will be free to stop the payment of the monthly maintenance of such person or persons from the original Fixed Deposits of Rs. 1,20,000/- and they shall instead give the amount of interest of Rs. 1,000/- per month to Bhaktivedanta Swami Charity Trust. It is made clear that the heirs of the said persons will have no right to anything out of the said sums and that these sums are only for the personal use of the said persons of my previous life during their respective lifetimes only.

I have appointed some executors of my said Will. I now hereby add the name of Śrī Jayapataka Swami, my disciple, residing at Śrī Mayapur Chandrodya Mandir, Dist. Nadia, West Bengal, as an executor of my said Will along with the persons already named in the said Will dated 4th June, 1977. I hereby further direct that my executors will be entitled to act together or individually to fulfill their obligations under my said Will.

I therefore hereby amend, modify and alter my said Will dated 4th June, 1977, in the manner mentioned above. In all other respects the said Will continues to hold good and shall always hold good.

I hereby make this Will codicil this 5th day of November, 1977, in my full conscience and with sound mind without any persuasion, force or compulsion from anybody.

Witness: (signatures appear on the original document) A. C. Bhaktivedanta Swami

Appendix B: Tamāla Kṛṣṇa's Confession — Dec 3, 1980

Tamāla Kṛṣṇa Gosvāmī: "I've had a certain realization a few days ago. [...] There are obviously so many statements by Śrīla Prabhupāda that his Guru Mahārāja did not appoint any successors. [...] Even in Prabhupāda's books he says *guru* means by qualification. [...]"

The inspiration came because there was a questioning on my part, so Kṛṣṇa spoke. Actually, Prabhupāda never appointed any *gurus*. [...] He appointed eleven *ṛtviks*. He never appointed them *gurus*. Myself and the other GBC have done the greatest disservice to this movement the last three years because we interpreted the appointment of *ṛtviks* as the appointment of *gurus*.

What actually happened I'll explain. I explained it, but the interpretation is wrong. What actually happened was that Prabhupāda mentioned he might be appointing some *ṛtviks*, so the GBC met for various reasons, and they went to Prabhupāda, five or six of us. (This refers to the meeting of May 28th, 1977). We asked him, 'Śrīla Prabhupāda, after your departure, if we accept disciples, whose disciples will they be, your disciples or mine?'

Later on there was a piled up list for people to get initiated, and it was jammed up. I said, 'Śrīla Prabhupāda, you once mentioned about *ṛtviks*. I don't know what to do. We don't want to approach you, but there's hundreds of devotees named, and I'm just holding all the letters. I don't know what you want to do'.

Śrīla Prabhupāda said, 'All right, I will appoint so many...', and he started to name them [...] He made it very clear that they are his disciples. At that point it was very clear in my mind that they were his disciples. Later on I asked him two questions, one: 'What about Brahmananda Swami?' I asked him this because I happened to have an affection for Brahmananda Swami. [...] So Śrīla Prabhupāda said, 'No, not unless he is qualified'. Before I got ready to type the letter, I asked him, two: 'Śrīla Prabhupāda is this all or do you want to add more?'. He said, 'As is necessary, others may be added.' Now I

understand that what he did was very clear. He was physically incapable of performing the function of initiation physically; therefore he appointed officiating priests to initiate on his behalf. He appointed eleven, and he said very clearly, 'Whoever is nearest, he can initiate'. This is a very important point, because when it comes to initiating, if it isn't whoever is nearest, it's wherever your heart goes. Who (you) repose your faith on, you take initiation from him. But when it's officiating, it's whoever is nearest, and he was very clear. He named them. They were spread out all over the world, and he said, 'Whoever you're nearest, you just approach that person, and they'll check you out. Then, on my behalf, they'll initiate.'

It is not a question that you repose your faith in that person—nothing. That's a function for the *guru*. 'In order for me to manage this movement', Prabhupāda said, 'I have to form a GBC and I will appoint the following people. In order to continue the process of people joining our movement and getting initiated, I have to appoint some priests to help me because just like I cannot physically manage everyone myself, I physically cannot initiate everyone myself.'

And that's all that it was, and it was never any more than that. If it had been more than that, you can bet your bottom dollar that Prabhupāda would have spoken for days and hours and weeks on end about how to set up this thing with the *gurus*, but he didn't because he already had said it a million times. He said: My Guru Mahārāja did not appoint anyone. It's by qualification.' We made a great mistake. After Prabhupāda's departure, what is the position of these eleven people? [...]

Prabhupāda showed that it is not just *sannyāsīs*. He named two people who were grihastas, who could at least be *ṛtviks*, showing that they were equal to any *sannyāsī*. So anyone who is spiritually qualified—it's always been understood that you cannot accept disciples in the presence of your *guru*, but when the *guru* disappears, you can accept disciples if you are qualified and someone can repose their faith. Of course, they (prospective disciples) should be fully appraised at how to distinguish who is a proper *guru*. But if you are a proper *guru*, and your *guru* is no longer present, that is your right. It's like a man can procreate [...] Unfortunately, the GBC did not recognize this point. They immediately (assumed, decided) these eleven people are the selected *gurus*. I can definitely say for myself, and for which I humbly beg forgiveness from everybody,

that there was definitely some degree of trying to control [...] This is the conditioned nature, and it came out in the highest position of all, "*Guru*, oh wonderful! Now I'm a *guru*, and there is only eleven of us" [...] I feel that this realization or this understanding is essential if we are to avoid further things from happening, because, believe me, it's going to repeat. It's just a question of time until things have a little bit faded out and again another incident is going to happen, whether it's here in L.A. or somewhere else. It's going to continuously happen until you allow the actual spiritual force of Kṛṣṇa to be exhibited without restriction. [...] I feel that the GBC body, if they don't adopt this point

ery quickly, if they don't realize this truth: You cannot show me anything on tape or in writing where Prabhupāda says: "I appoint these eleven as *gurus*". It does not exist because he never appointed any *gurus*. This is a myth. [...] The day you got initiated you get the right to become a father when your father disappears, if you are qualified. No appointment. It doesn't require an appointment, because there isn't one."

[Note: Here Tamāla Kṛṣṇa claims that one automatically inherits the right to become a *guru* after his *guru* departs, provided he is qualified. That was his viewpoint. But as quoted in *Chapter 2.2.2: Authorization of Dīkṣā Guru* (page 26) of this book, Śrīla Prabhupāda clarifies the point that apart from being qualified, a pure devotee must be authorized by his *guru* to become a *guru* himself.]